

ЛЮБОВ ДІЄ

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 12 Грудень 2015

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

«Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводитьсь непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого» (1 Кор. 13:4,5).

РІЗДВО, ЩО НАВЧАЄ ЖЕРТОВНОСТІ

3

У подарунок на Різдво Кароліна мріяла отримати лише одне – яскраво-червоний шерстяний светр, котрий дівчинка могла б носити до школи. Її старий светр виглядав потертим, він вицвів на сонці, а де-не-де на ньому проглядали зашиті мамою дірки.

ЧИ ВДЯЧНІ МИ?

8

Ми маємо дякувати Господу за благословення, за дар Христа, за прощення гріхів, за благодать та милосердя, за викуплення, за спасіння, за визволення від небезпеки та смерті, за те, що Бог нас чує, за перемогу над смертю, за перемогу над гріхами, за навернення людей, за милість, за життя вічне...

ДІЄВА ЛЮБОВ

9

Любов довготерпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, ані поводитьсь непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить.

ЦІЛЮЩІ ТРАВИ

11

Будь-який кухар скаже, що приправи є чи не найголовнішим компонентом будь-якої страви. Медики вже давно досліджують речовини рослинного походження, виявляючи в них безліч надзвичайно корисних для людського організму властивостей.

ВДЯЧНЕ СЕРЦЕ

Як часто ви роздумували над тим, за що повинні бути вдячними? Багато хто з нас часом забуває, наскільки ми благословенні. Я не кажу про майно. Я кажу про те, що справді має значення: хороші стосунки в сім'ї та з друзями, здоров'я, освіта, робота, яка приносить задоволення і засоби для життя.

Окрім цих цінних дарів, є ще безліч джерел повсякденних задовольств: солов'ячий смак стиглої ягоди, краса заходу сонця, запаморочливий аромат троянди, затишне багаття в прохолодний вечір або прохолодний напій у спекотний день, дитячий сміх, величний звук органа, неповторний спів жайворонка, спокій в обіймах коханої людини.

Щодня ми отримуємо сотні дарів, за які можемо бути вдячні, варто тільки звернути на них увагу. Нам же, навапці, подобається зосереджуватися на негативних сторонах життя: на речах, які хочемо мати, але не маємо; на поведінці людей, яку ми вважаємо несправедливою або неприйнятною. Для нас природно замикається в собі, тому ми не помічаємо благословень, які оточують нас.

Найкращий спосіб змінити свій спосіб думок – щодня зустрічатися з Богом, забуваючи своє «я». Навіть коли все здається безнадійним. Якщо ми запросимо Бога в наше життя, Він перетворить наше серце. Ми не просто почнемо зауважувати благословення й дякувати за них, але також захочемо поділитися ними з іншими. Відкрийте Йому своє серце, Він наповнить його радістю і хвалою надміру.

Нам, як редакційному колективу газети «Вічний Скарб», хочеться подякувати Господеві за кожного нашого читача, за кожного розповсюджувача

наших газет, за кожного поета, за кожного автора статей.

Наші автори статей: Микола Яненко, Мирон Вовк, Ігор Корещук, подружжя Богдан та Ольга Стасюк, Тетяна Чурсіна, Михайло Юнаковський, Тамара Забродченко, Роман Кісаков, Марія Миронова, Віктор Білоусов, Агнеса Привітна, Олександр Савін, Марія Походжай, Дмитро Булатов, Галина Заборчук, Павло Гончар, Ганна Назарова, Борис Ганаго, Наталія Гурмеца, Ганна Анікіна, Ірина Голубенко, Любов Фролова, Сергій Гаврюк, Ганна Харланчук, Михайло Груздев, Світлана Козаченко, Валентин Опря, Олена Чепілка, Іван Подорожний, Лідія Нейкурс та ін.

Наші поети: Алла Джеджелій, Валерій Шумілін, Ольга Бокова, Петро Асауленко, Олександр Сібілев, Оксана Гудзь, Микола Тумний, Любов Васеніна, Михайло Михайловський, Інна Коваленко, Валентина Рожнова, Є. Красюк, Надія Салівон, Леонід Писарчук, Віра Половинко, Юрій Вавринюк, Віра Рябоконт, Петро Уровський, Ольга Граб, Іван Грибачев, Світлана Юрїївна, В. Калиженко, Лілія Донич, К. Левицький, Ольга Дрожижина, Василь Возлюблений, Ірина Суботіна, Микола Купрій, Любов Ряничева, Т. Тельпова, І. Ісаков та ін.

Особлива подяка Ксенії Карпачовій з міста Бердянськ за її внесок в розвиток газети. А також Володимирі Пенківському із смт Попільня та іншим за їхнє посвячене служіння та допомогу людям у східній частині нашої країни, за розповсюдження вістки Євангелія серед тих, хто переживає важкі часи

у своєму житті та має потребу в матеріальній і духовній підтримці. Слава Богу за вашу працю! Нехай Господь благословить усіх вас і ваші родини в наступаючому новому 2016 році! Дякуємо вам, що весь попередній рік ви були з нами!

Для всіх нас цей рік був непростим. У всіх наших обов'язках головне – не сумувати, але від щирого серця виконувати те, що нам доручив Бог. Уся ця праця, якою б безглуздою вона не здавалася світському розуму, не даремна. Для Бога вона важлива. Він цінує кожне наше зусилля.

Ви, напевно, колись давали завдання дитині, думаючи: «Я можу зробити це в десять разів краще і швидше».

Бог, наш Творець, може тільки сказати або навіть подумати, і все здійсниться, але тоді ми не зможемо чогось навчитися, не зможемо рости й гідно оцінити плоди нашої праці.

Бог використовує цю працю й обов'язки, щоб удосконалювати нас. Зміни в способі життя або у відносинах складно, а часом навіть неможливо

здійснити самому. Але Ісус сказав: «Неможливе для людей є можливе для Бога» (Луки 18:27).

Він може зробити це чудовим чином!

Бажаємо всім вам у новому році застосовувати знання та приймати мудрі рішення. Господь хоче, щоб ми забули недобрі вчинки і недосконалі людські принципи, подивилися вперед і з радісним бажанням виконали роботу, яку Він хоче здійснити в нас і через нас для людства.

Не живіть минулими досягненнями і невдачами – прямуйте в майбутнє з вірою.

Що нового зможе здійснити для вас Бог у наступному році? Він приготував для вас подарунок і з нетерпінням чекає, коли ви його відкриєте. Тож не чекайте завтра, прийміть його сьогодні!

Яна Хорошун,
відповідальний редактор
газети «Вічний Скарб»

ЦІКАВІ ФАКТИ

про сніг та сніжинки

Сніжинки на 95 % складаються з повітря.

Саме тому вони падають дуже повільно, зі швидкістю 0,9 км/год.

Чому сніг білий? Якраз тому, що він має у своїй структурі повітря. При цьому промені світла просто відбиваються від граней кристалів льоду і розсіюються.

Утім, в історії бували випадки, коли випадав сніг іншого кольору. Наприклад, у Швейцарії 1969 року на Різдво випав чорний сніг, а 1955 року на Каліфорнію обрушився зелений снігопад.

В Антарктиці та високих горах трапляється сніг рожевого, фіолетового, червоного і жовтуватобурого кольору. Цьому сприяють водорості, які існують у снігу, вони мають назву хламідомонад сніжний.

За нормальних умов сніг тане за температури 0 °С. Однак значний об'єм снігу може випаруватися при мінусовій температурі, минаючи перетворення в рідкий стан. Цей процес відбувається, коли на сніг потрапляють сонячні промені.

Узимку сніг відбиває від поверхні Землі до 90 % сонячних променів, спрямовуючи їх знову в атмосферу і тим самим не даючи планеті прогрітися.

Сніг утворюється від замерзання водяної пари в атмосфері. Спочатку з'являються крихітні кристали, чисті та прозорі. Прямуючи за повітряними течіями, вони переміщуються в повітрі в усіх напрямках.

Поступово ці кристалики «приклеюються» один до одного, поки їх не набереться сотня або навіть більше. Коли розміри змерзлих крижинок виявляються досить

великими, вони починають повільно опускатися на землю. Ці скупчення крижинок ми і називаємо сніжинками.

Як відомо, сніг випадає не по всій земній кулі, це пов'язано з температурними умовами деяких країн.

Саме тому більшість людей, які населяють нашу планету, ніколи у своєму житті не бачили снігу, хіба що на фотографії або під час подорожі в снігові країни.

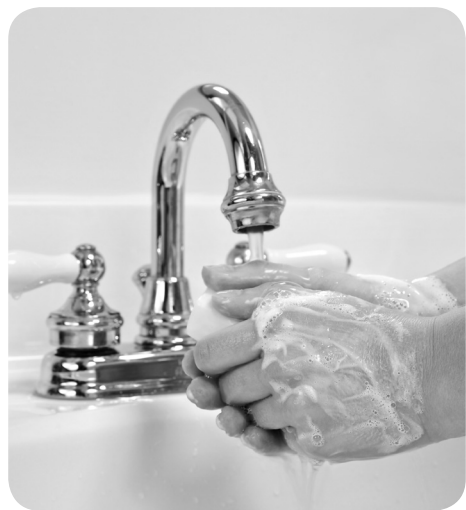
З усього снігу на цілій земній кулі не знайдеться жодної схожої за структурою сніжинки.

Під час снігопаду 1987 року в Форт-Кое (Монтана, США) була знайдена сніжинка – світова рекордсменка – діаметром 38 см.

Коли сніжинка падає у воду, вона видає високочастотний звук, який людина не вловлює, проте, за словами вчених, риби він дуже не подобається.

МИЛО ПЛЮС

Уявіть собі таку ситуацію. Повернувшись додому, ви йдете у ванну кімнату, аби вимити руки. Щедро видавивши на долоню порцію рідкого мила, відкриваєте кран, однак... чуєте звук, який свідчить про відсутність води.

Потім ви починаєте відчайдушно розшукувати ємкості із запасами води, якийсь кухлик, аби почерпнути, наливаєте воду (якщо вона знайшлася), незграбно обливаєте себе, якщо кухлик випадає зі слизьких рук.

Врешті-решт ви завершуєте епопею з миттям рук і залишаєте ванну кімнату з відчуттям обурення на самого себе за те, що не спромоглися спершу відкрити кран та з'ясувати, чи є взагалі вода. Найгірше те, що звинувачувати немає кого: самі винні!

Потрапивши в таку ситуацію ще декілька разів, ви виробляєте в собі стабільну звичку – перевіряти наявність води, перш ніж вкотре намити руки. Ви набуваєте безцінного досвіду, пам'ятаючи, що миття рук – це не лише використання мила, але ще й струменю води. Тому за умови відсутності хоча б одного компонента вимити руки не вдається.

Ця історія говорить про те, що своїх найкращих звичок ми іноді набуваємо після ряду прикрих помилок та недоглядів. Однак таким же чином ми раз у раз потрапляємо в життєву халепу, не дотримуючись правила «наявності всіх

компонентів». Пам'ятаєте притчу Ісуса про зведення вежі: «Бо хто з вас, бажаючи збудувати вежу, спочатку не сяде й не полічить коштів, чи вистачить для завершення, щоб, коли покладе основу й не зможе докінчити, всі, що побачать, не почали сміятися з нього, кажучи, що цей чоловік почав будувати й не спромігся закінчити» (Луки 14:28-30). Почав будувати, а матеріалів та коштів на все не вистачило. Отже, формула будівництва об'єкту така: бажання збудувати плюс наявність повної суми вартості проекту. Відсутня одна складова – відсутнє будівництво!

Цей самий принцип полягає в основі решти наших помилок. Ми щось робимо, не спромігшись запитати в Бога, чи є на те Його воля! Ми необережно беремо кредит, не зваживши спершу, чи зможемо його виплатити! Ми будуюмо з кимось дошлюбні стосунки, не визначившись спершу, чи це та людина, яка мені потрібна! Ми купуємо дорогу річ, не замислюючись над тим, чи існує в ній нагальна потреба!

Виявляється, не така вже й проста наша формула! Поміркуйте над цим при нагоді. Усе, з чим ми маємо справу,

складається з компонентів. Візьміть собі за правило завжди перевіряти їх цілковиту наявність, перш ніж вкотре «намити руки».

Михайло Юнаковський
mihailyunakovsky.ru

Різдво, що навчає жертвовності

Ніна Вальтер

У подарунок на Різдво Кароліна мріяла отримати лише одне – яскраво-червоний шерстяний светр, котрий дівчинка могла б носити до школи. Її старий светр виглядав потертим, він вицвів на сонці, а де-не-де на ньому проглядали зашиті мамою дірки. Окрім того, светр став дівчинці замалий. Кароліна ніяковіла, стоячи поруч зі своєю найліпшою подругою Маріанною, зодягнутою в новий блакитний светр та берет схожого відтінку.

Спочатку дівчинка висловлювала батькам своє бажання натяками, а потім відверто говорила про нього і навіть молилася, аби отримати нового светра. Однак тепер Кароліна намагалася просто про це не думати. Після того, як зачинилася фабрика, її батько втратив роботу.

– Усі вони пропонують прийти після Різдва, – зауважив батько якось вранці після тижня безрезультатних спроб влаштуватися на роботу. – Сподіваюся, нам вистачить грошей, аби протриматися до того часу.

– Доведеться міцніше затягти паски, – мовила мама. – Відкладемо свої різдвяні плани до кращих часів.

Вона глянула на Кароліну, і та відчула, що мама очікує почути від неї щось на кшталт: «Та нічого страшного», однак вона не змогла цього вимовити. Дівчинка поквапилася вийти з дому. Маріанна вже очікувала її коло хвіртки, аби разом іти до школи.

– Це буде жахливе Різдво, – дорогою розмірковувала Кароліна. – Уперше за життя цього дня вона не отримає жодного подарунка. Що ж вона скаже подругам, коли ті почнуть вихвалитися своїми подарунками?

На шкільному подвір'ї дівчата приєдналися до натовпу учнів, котрі очікували, коли пролунає дзвоник. Усі з натхненням обговорювали, хто що очікує отримати на Різдво: велосипеди, санчата, радіоприймачі, новий одяг.

Дітлахи, чії батьки, як і батько Кароліни, після закриття фабрики zostалися без роботи, відмовчувалися. Дівчинка помітила, що деякі з них виглядали не менш розчарованими, ніж вона сама.

Міс Додсон, їхня вчителька, закликала клас до порядку. А згодом запропонувала дітлахам дещо незвичайне.

– Я випадково почула, як ви обговорювали подарунки, котрі б хотіли отримати, однак це так банально. Чому б вам натомість не поміркувати про те, кому і що ви самі подаруєте з нагоди свята? Бо ж значно цікавіше та приємніше дарувати, ніж отримувати.

– Та ми ж даруємо, – спробувала заперечити Маріанна. – Ми завжди обмінюємося подарунками одне з одним.

– Я говорю не про те, щоб дарувати подарунки членам ваших родин або друзям, – пояснила міс Додсон. Пропоную вам зробити приємну несподіванку людині, котра цього справді потребує, однак не може відповісти вам взаємністю. Подарувати щось, не очікуючи нічого натомість.

Ця ідея сподобалася всьому класові. Гуртом діти склали перелік тих, кого вони прагнули порадувати на свята. Одні вирішили лагодити та майструвати іграшки для малюків. Інші прагнули чимось допомогти літнім та самотнім людям. Кожна дитина мала власноруч виготовити різдвяну листівку та прикріпити її до подарунка або ж записати в ній добру справу, котру вона планує для когось зробити, наприклад, підмести вулицю, купити продуктів чи просто пропилососити. Цій справі міс Додсон присвятила урок малювання. Кароліна з Маріанною працювали над своїми листівками удвох.

– Я обрала Сусанну Томсон, – прошепотіла Маріанна. – Ти ж знаєш п'ятирічну дівчинку, котра нещодавно зламала руку?

– Що саме ти вирішила для неї зробити? – поцікавилася Кароліна.

– Я хочу пошити їй лялькам одяг, а потім допомогти Сусанні одягнути їх. А кого будеш вітати ти?

– Міс Гліссон, літню леді, що мешкає по сусідству з нами, – відповіла Кароліна. – Однак я ще не визначилася з подарунком.

– Ти можеш подарувати їй одну зі своїх книжок, – запропонувала Маріанна.

– Вона вкрай рідко читає, – зітхнула дівчинка. – Зазвичай сидить коло вікна в інвалідному візку й, слухаючи радіо, в'яже спицями або гачком.

Ідучи додому, Кароліна розмірковувала над тим, що б такого подарувати своїй літній сусідці. Міс Гліссон сиділа коло вікна. Як зазвичай, вона в'язала спицями з неймовірною швидкістю. Помітивши Кароліну, жінка махнула їй рукою. Дівчинка відповіла тим самим. Тоді в неї виникла ідея.

Кароліна згадала про оберемок старих журналів, що зберігалися на горищі. Коли вона була малою, то любила вирізати з них кольорові зображення. Дівчинка пригадала, що в журналах часто друкували схеми в'язання, котрі можна було б зібрати до купи та вклеїти в чистий альбом.

– Тепер я знаю, що подарувати, – промовила вона вголос і поквапилася додому, бажаючи скоріше втілити свою ідею в життя.

Упродовж наступного тижня Кароліна щоденно проводила кілька годин на горищі, вирізала та вклеювала. Зрештою чудовий альбом з великою кількістю різноманітних схем для в'язання спицями та гачком був готовий.

– Сподіваюся, їй сподобається, – мовила дівчинка, показавши мамі результат своєї роботи.

– Не маю сумніву, – підбадьорила її мама, – міс Гліссон часто позиचाє схеми в сусідів. У цих старих журналах тобі вдалося знайти чимало цікавих візерунків для в'язання.

У переддень Різдва Кароліна загорнула свій подарунок у яскравий папір, котрий зберегла з минулого року. Перев'язавши все саморобною стрічкою, змайстрованою із зелених та червоних ниток, дівчинка підклала під неї свою вітальну листівку. Потім вирушила до міс Гліссон.

– Подарунок для мене! – скрикнула жінка. – Як мило! Уже багато років поспіль мені ніхто нічого не дарував. Цікаво, що там.

– Розгорніть його, – запропонувала Кароліна, я виготовила його власноруч.

Коли міс Гліссон побачила альбом, то дуже зраділа.

– Оце так! Ти приготувала для мене чудовий подарунок. Навіть не знаю, як тобі віддячити. Якби я лишень могла щось для тебе зробити!

– Не варто, – заспокоїла її Кароліна.

– На це Різдво ми всім класом вирішили змінити традицію: дарувати подарунки тим, хто не може віддячити тобі. Розумієте, порадувати когось, не очікуючи нічого натомість.

– Чудова ідея, – усміхнулася літня жінка. – Різдво, що навчає жертвовності. Я теж хочу взяти в цьому участь.

Вона швидко оглянула Кароліну.

– Люба, тобі потрібен новий светр. Цей уже зношений.

– Знаю, – зашарілася дівчинка.

– Нещодавно на прохання міс Блейк я в'язала костюмчики для двох її чарівних близнят, і в мене ще лишилося чимало червоних ниток. От що, – продовжувала міс Гліссон, – як ти дивишся на те, аби зв'язати собі з них нового светра?

– Я не можу, – опустивши голову, відповіла Кароліна, – не вмію. Жінка усміхнулася.

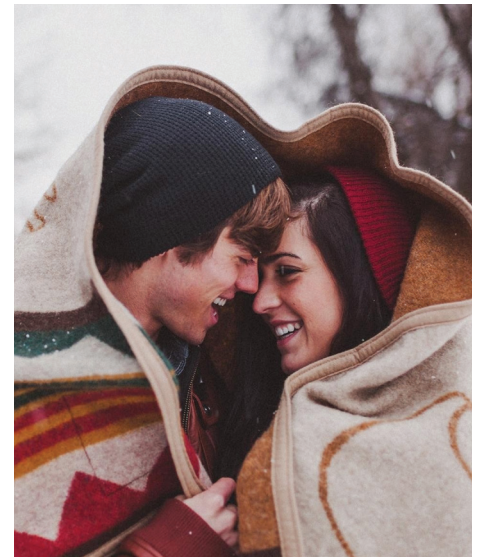
– Якщо ти прийдеш до мене після свят, я тебе навчу. І ти зможеш власноруч зв'язати собі светра. Згодна?

– Звичайно, – вигукнула Кароліна, – із задоволенням! Ви справді навчите мене? Я дуже цього прагну.

– Із задоволенням, – відповіла міс Гліссон. – Це буде весело.

Кароліна все-таки отримала нового светра. Дівчинці він дуже припав до душі, адже зв'язала вона його власноруч. Більше того, міс Гліссон приготувала Кароліні сюрприз: зв'язала для неї берет схожого відтінку до її светра!

▶ ЛЮБОВЬ ЖИВЕТ не для себе

Любовь живет не для себя, И от того она – прекрасна, С ней человек готов, любя, Собой жертвовать всечасно.

Любовь не ищет своего И в доброте неутомима, Всегда желает одного: Быть вечной радостью любимым!

А если вдруг придет беда – Любовь отчаянья не знает, Плечо с готовностью всегда Под бремя друга подставляет.

Нам это счастье дал Творец – Дарить друзьям любовь такую, Неся тепло своих сердец, Добром украсит жизнь земную.

Учитесь, люди, так любить, Чтобы, решая все задачи, Не для себя на свете жить! Любовь не может жить иначе!

▶ ПОЖЕЛАНИЯ

Не меняйте в рассказе смысла, Не лишайте поэму сути. Будьте солью и светом будьте, Если тьма над землей повисла. Если сердце молчит – молчите, Если сердце ликует – пойте! Нужно в двери стучать – стучите, Ну а к вам поступчат – откройте! Удостоите пичугу взора, Даже если жар-птица рядом. Откажитесь сумеете от клада, Если клад причиняет ссоры. Не забудьте с собой в дорогу Радость взять, а печаль оставьте. Если скажете: «Слава Богу!», Восклицательный знак поставьте! Дружбой меряйте расстояние, Улыбайтесь и в дни непогожие, Отрадите в себе Сына Божия – Вот и все мои пожелания.

Леонид Писарчук

СМІЛИВИЙ КРОК, що зробить вас щасливими

II частина

Один чоловік ішов берегом моря і побачив хлопчика, який піднімав щось із піску й кидав у воду. Коли він підійшов ближче, то з'ясував, що хлопчик піднімає з піску морські зірки, яких ви несло хвилею. Усе побережжя на багато кілометрів було буквально засіяне мільйонами морських зірок.

— І навіщо ти кидаєш ці морські зірки у воду? — запитав він, підходячи ближче до хлопчика.

— Якщо вони залишаться на березі до завтрашнього ранку, коли почнуться відплив, то загинуть, — відповів той, не припиняючи свого заняття.

— Але це просто нерозумно! Озирніся! Тут безліч морських зірок. Твої спроби нічого не змінять!

Хлопчик підняв наступну морську зірку, на мить замислився і, кинувши її в море, сказав:

— Ні, мої спроби змінять дуже багато чого... саме для цієї зірки.

Ви можете подарувати надію для свого оточення, спасти хоча б одну "зірочку" людської душі!

З'ясуймо ще вкрай важливі запитання: Чи таким обов'язковим є хрещення? Хіба недостатньо просто вірити і не хреститись?

Чи впливає хрещення на спасіння? Ісус щодо цього зробив дві заяви: на початку та в кінці Свого служіння. «Хто

повірить і охреститься, буде спасений...» (Марка 16:16).

Христос стверджує, що справжня віра веде до хрещення, як і справжня любов веде до шлюбу. Віра, що не веде до істинної любові, безглузда. Чи можете ви уявити, щоб юнак, освідчуючись коханій, запевняв її: «Я настільки тебе люблю, що ніколи з тобою не одружуся!». Якщо ми насправді довіряємо Христові, то забажаємо мати з Ним близькі стосунки, уклавши заповіт через хрещення.

«Відповів Ісус: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства!» (Івана 3:5). Христос стверджує, що для того, аби увійти в Небесне Царство, необхідне духовне відродження серця та народження від води, тобто хрещення.

Чи може хрещення немовлят бути дійсним перед Богом?

Якщо хрещення — це угода, то в кожному договорі є двосторонні умови. Протестуймо хрещення немовлят за 5-ма біблійними критеріями, які ми згадували вище:

1. Христос стверджував, що спочатку треба навчити. Сам Ісус хрестився в дорослому віці. Адже маленька дитина не має знань біблійної істини та

не може відповідати за свої вчинки. Про учнів Христа читаємо: «Але коли повірили Пилипові, що благовістив про Боже Царство й Ім'я Ісуса Христа, то охрестилися і чоловіки, і жінки» (Дії 8:12). Жодного слова про малолітніх дітей.

2. Чи спроможна дитина у пелюшках вірити? Ні! Бо віра є результатом певних знань.

3. Чи може немовля кається? Ні, адже воно ще не встигло свідомо згрішити.

4. Чи здатна дитина дотримуватися того, що говорить Біблія? Ні!

5. І, нарешті, чи хрестять дитину за біблійним вченням методом повного занурення у воду? Ні, її поливають чи кроплять!

Якщо навіть один із пунктів не виконується, чи може директор поставити печатку схвалення на документі? А тут жодна із п'яти умов не дотримана! То чи може Бог схвалити таке хрещення, яке не є біблійним? Звичайно, ні.

Хтось може заперечити: «А хіба ми не наражаємо на небезпеку своїх дітей, якщо з ними у дитинстві станеться якесь нещастя, а вони нехрещені? Чи не загинуть наші діти через нашу недбалість?». Це важливе запитання. Відповідь міститься у Посланні апостола Павла: «Бо невіруючий чоловік освячується через дружину, а невіруюча дружина освячується через брата. А в іншому випадку ваші діти були б нечисті; тепер же вони святі» (1 Кор. 7:14).

Отже, якщо обоє батьків невіруючі та нехрещені, то й діти нечисті; але якщо хоча б один із батьків віруючий, то апостол говорить, що вони «святі». Це значить, що заради спасіння немовлят Бог готовий їм зарахувати праведність батьків, коли вони ще неспроможні самостійно приймати духовні рішення.

Дозвольте своїм дітям самостійно зробити зважений вибір у дорослому віці. Бог — усемогутній, але Він ніколи не змушує людину стати християнином.

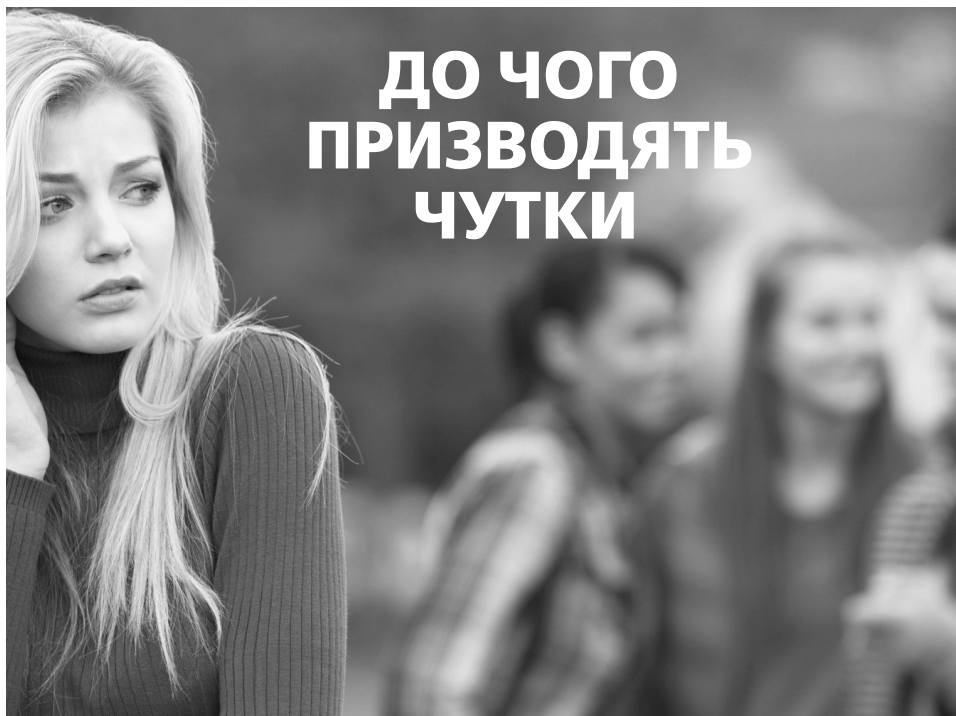
Та найбільша проблема — не у виборі дітей, а у виборі дорослих. Людина часто відкладає найважливіші рішення на невідоме «завтра» чи «потім», яке нам не належить. Мало хто живе сьогоднішнім, більшість відкладає важливі рішення на майбутнє. Є речі, які смертельно небезпечно відкладати. Людина нерідко шукає собі виправдання, але виправдання — це цвяхи для побудови будівлі невдачі. Найкращий час вирішити питання своєї вічної долі та душі знаходиться між учора та завтра, тобто цей час — сьогодні! Можливо, ви думаєте про те,

скільки перешкод виникне на вашому шляху, якщо ви наважитесь твердо стати на Божу дорогу? Досить дивитися на людей, досить озиратися на хибні точки зору оточуючих, настала пора зважати не на мінливі людські думки, а з'ясувати точку зору Самого Бога, Котрий так довго чекає на наше духовне народження.

І в часи Христа були люди, котрі проігнорували заклик до хрещення. Святе Письмо говорить: «А фарисеї та законники відкинули задум Божий для них — не були хрещені ним» (Луки 7:30). Фарисеї не повірили у важливість хрещення й загинули без надії.

Бог сьогодні чекає повернення Своїх дітей, неважливо, скільки минуло років. Наша вічна доля залежатиме від того, чий приклад ми будемо наслідувати. Крізь віки звучить голос Христа: «А тепер чого очікуєш? Устань, охрестися та обмий свої гріхи, прикликавши Його Ім'я» (Дії 22:16). Ніколи не пізно зробити крок назустріч Господу, якими б грішними ви себе не вважали та скільки б років вам не було. Якщо у вас є інші перешкоди, повірте, жодна з них не є нездоланною, адже це стосується вашої душі, вашого спасіння та вашого вічного життя. Віддайте своє серце в руки Спасителя саме зараз, не відкладаючи ні хвилини!

Ігор Корещук

ДО ЧОГО ПРИЗВОДЯТЬ ЧУТКИ

Чутки призводять до самотності. Чутки не сприяють справжнім і тривалим відносинам між людьми. Ким би ви не були, якщо ви не навчитеся стримувати свого «внутрішнього критика», то рано чи пізно заробите репутацію людини ненадійної.

Той, хто всіх публічно критикує, навряд чи може розраховувати, що хто-небудь поділиться з ним найпоетаємнішими думками та почуттями.

Рано чи пізно люди починають розуміти, що ті, хто пліткує про всіх, пліткує і про них також.

Чутки оголюють комплекси. Чутки, чи то новини всесвітнього масштабу, чи маленька таємниця в дружньому колі, оголюють невпевненість і комплекси тих, хто їх розпускає.

Опра Уїнфрі якось сказала: «Коли ми за чиєюсь спиною висловлюємо критичні зауваження, то хочемо відчувати силу, бо насправді відчуваємо себе слабкими, негідними й недостатньо сміливими, щоб бути прямолінійними».

Ми всі боремось з власними комплексами та невпевненістю. І чутки — це лише ще одна маска, яку ми

приміряємо, щоб відчувати себе вагомими, ніж ми є насправді.

Розпускання чуток свідчить про емоційну незрілість. Без сумніву, упокорити свого «внутрішнього критика» — завдання, що вимагає часу й посвячення. Обговорення чуток свідчить про небажання людини емоційно дорослішати. Вона, як і всі ми, потребує емоційної розрядки, але не знаходить кращого способу вивільнення надмірних почуттів.

Чутки завжди повертаються. Кажуть: «Що посієш, те й пожнеш». Те, що ми сіємо, рано чи пізно повернеться до нас «врожаєм».

Ісус проілюстрував принципи існування суспільства, сказавши: «Яким судом судите, таким будуть судити і вас; і якою мірою міряєте, такою буде відміряно і вам» (Матв. 7:2).

Пліткуйте, і про вас тоді теж будуть пліткувати. Тому, коли ви кого-небудь засуджуєте за принципи чи вчинки, ви робите це на свій страх і ризик.

Чутки обманюють вас. Наш розум завжди намагається зіставити зовнішній світ із внутрішнім.

І оскільки чутки спотворюють внутрішню перспективу людини, побачити ті негативні речі, про які вам розповіли, буде дуже легко, незалежно від того, існують вони насправді чи ні.

Отож... Чутки не сприяють хорошому життю. І хоч є багато альтернатив обговоренню чуток, найбільш ефективною проти того «внутрішнього критика» здається звичка «бути захисником».

Це звичка утримуватися від засудження людини, яка, на вашу думку, чинить неправильно, погано або

недостатньо добре, і шукати те, за що її можна цінувати й поважати.

Спробуйте. Наступні 24 години кожен раз, коли вам захочеться подумати або сказати про кого-небудь щось негативне, змінійте хід своїх думок. Знайдіть одну річ, яку ви могли б сказати на захист цієї людини, і тримайтеся за неї. І ви здивуєтесь, як маленький кінь поверне величезний корабель.

ПОВЧАННЯ ■

Молитись треба завжди, друже, А не тоді, коли гримить. Молитва душу очищає І допомагає всім нам жить. Любити Бога завжди треба, А не тоді, коли болить. Господь повинен бути з нами Усе життя, а не на мить. Коли ми з Богом, ми чистіші І наші помисли ясні. Господь завжди іде на поміч, Коли приходять чорні дні. В свята і будні разом з Богом Повинні бути ми щодня, Щоб з Богом нас не розділила Наша щоденна суєта. Усі ми люди, всі ми грішні, Та Бог прощає нам гріхи, Якщо ми Богу не лукавим. Так є, було й буде віки. Хай кожен з нас це усвідомить Що ми "під Богом" живемо І лише із вірою у Нього В Небесне Царство прийдемо.

Петро Асауленко

Ще зі шкільної парти нам знайоме слово «антоніми». Що таке антоніми? Це слова, що відносяться до однієї смислової групи, але мають протилежні значення, наприклад, добро – зло, гарний – потворний.

Отже, найчастіше це слова, які означають щось позитивне і негативне. Можна сказати, що вони означають несумісні речі, котрі неможливо поєднати.

Але в житті ми часто зустрічаємо "позитивні" антоніми, тобто речі протилежні, однак позитивні.

Наприклад, кольори: холодні (синій, фіолетовий, зелений) – теплі (жовтий, червоний); протилежні темпераменти: сангвінік – меланхолік, холерик – флегматик; протилежні риси характеру: настирливість – поступливість, твердість – м'якість.

Чи можуть такі протилежні речі поєднатися? Нам здається, що їх неможливо поєднати, але це не так! При поєднанні цих протилежних, однак позитивних якостей ми отримуємо дещо унікальне, гармонійне, досконале.

Наприклад, коли об'єднуються теплі й холодні кольори, ми отримуємо райдугу. Якщо в сім'ї поєднуються протилежні темпераменти, кожен із подружжя збагачується унікальними рисами свого партнера. Коли в характері людини поєднуються протилежні позитивні риси, такий характер називають симетричним, гармонійним, врівноваженим.

Ми з вами дослідимо два позитивні полюси в теології, котрі при своєму об'єднанні дають унікальну, неповторну річ – основу Божого престолу. Про них говорить апостол Іван у своєму Євангелії: «Адже Закон був даний через Мойсея, а благодать та істина з'явилися через Ісуса Христа» (Івана 1:17). Отож, сьогодні ми будемо говорити про Закон і благодать.

Позитивність Божого Закону

Закон – це позитивне явище чи негативне?

Чи існують негативні закони? Звичайно! Ми знаємо закони певних країн, котрі забороняли свободу слова, свободу совісті, переслідували віру та віруючих.

Чому ж деякі закони можуть бути негативними? Тому що вони мають слід грішного законодавця і можуть приносити зло.

А як щодо морального Божого Закону – він негативний чи позитивний? Якщо ми запитасмо про це у представників протестантських конфесій, то яку відповідь отримаємо? Закон – це ярмо, це рабство, це убивця духу!

А що говорить про Закон Божий Біблія? Апостол Павло свідчить: «Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра» (Рим. 7:12). Отже, Закон добрий, тобто позитивний. Божий моральний Закон – досконалий (див. Якова 1:25). У ньому немає й тіні негативу. Адже за цим Законом стоїть святий, досконалий Законодавець, а тому він універсальний, тобто актуальний для всіх людей на всі часи. Цей Закон приносить добро, тому що Бог є любов.

Позитивність призначення Закону

Що в Законі є позитивного? У чому полягає його добро? У його досконалих функціях. Закон регулює відносини між людиною й Богом, між людиною і людиною та навіть між людиною і худобою (худоба також має відпочивати в суботу). Закон також визначає рамки життя, у котрих людина може безпечно рухатися.

Чи були ви коли-небудь у зоопарку? Чому ви безпечно ходите серед левів, удавів і страусів? Тому що ці тварини сидять у клітках. Але у великих заповідниках, де леви, удави та страуси гуляють на волі, хто має сидіти в захищеному автомобілі? Людина! Так вона захищена від диких звірів і може вільно пересуватися всією територією заповідника.

Ось такою огорожею для нас є Закон. Він охороняє нас від «рикаючого лева», сатани, що хоче знищити нас. І це добро Закону, це позитив, що приносить благословення і щастя. Це приносить свободу, адже свобода – це усвідомлена необхідність. Ви усвідомили, що вам необхідна огорожа, ви вільні в ній безпечно рухатися по всій землі!

Закон визначає якість вчинків, що є добром, а що є злом. Як довести людині, що вона має гріх? Лише завдяки Божому Закону – заповідям, які говорять про те, що можна робити, а які вчинки ведуть до загибелі.

Закон визначає якість не лише вчинків, а навіть мотивів! «То що ж скажемо? Що Закон – то гріх? Зовсім ні! Але я пізнав гріх тільки через Закон. Я не знав би пожадливості, якби Закон не говорив: Не пожадай» (Рим. 7:7). Саме десята заповідь визначає стан нашого внутрішнього світу, наші мотиви! Погані жадання – це мотиви практично кожного поганого вчинку, кожного порушення попередніх дев'яти заповідей, тобто кожного гріха.

Божий Закон має ще одну позитивну рису: він є основою будь-якого заповіді, укладеного Богом з людьми: заповіді з Авраамом (див. Бут. 26:5), заповіді з Ізраїлем (див. П. Зак. 31:26)

і Нового Заповіту (див. Євр. 10:16). Зверніть увагу: в історії людства була та залишається одна й та ж сама умова заповіді: виконуй Закон, живи і май благословення! Як усе зрозуміло та просто!

Необхідність благодаті

Для чого ж тоді благодать? І що таке благодать? Ось найпростіше і найбільш поширене визначення: благодать – це незаслужена милість.

Чи потрібна благодать святим ангелам? А небожителю? Ні! Чому? Закон названий апостолом Павлом святим, бо він даний святою Особою. Виконати його можуть лише святі істоти. Благодать потрібна виключно для нашої грішної Землі, виключно для грішників! Для чого ж грішнику благодать? «Бо заплата за гріх – смерть, а Божий дар благодаті – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім» (Рим. 6:23).

Закон вимагає смерті грішника. Чому? Тому що грішник вже мертвий істота! «Були мертві через ваші переступи й гріхи» (Ефес. 2:1). А мертва істота не може жити вічно в товаристві святих, безгрішних істот, її необхідно ізолювати, поховати. Так буде краще і для неї, і для цих істот. Є гарний вислів на цю тему: «Бог не покарає грішника мукою вічного життя серед праведників».

Під час гріхопадіння природа людського ества, котра робила можливим виконання Закону, була змінена. Грішна людина вже ні за яких обставин не може у повноті виконати Закон.

То чи ж не найкращим виходом було б цю вже мертву, нездатну до життя серед небожителів істоту просто поховати? Ми з вами зробили б саме так! Однак Божа любов не дозволяла Йому вчинити так з грішником. Він знайшов унікальний вихід, причому його запропонував Сам Божий Син! Отець не без внутрішньої боротьби погодився на цю пропозицію. Цей вихід і названий Божою благодаттю.

Благодать Ісуса Христа

У чому ж полягав цей вихід? «Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної» (Филп. 2:8). Цю Божу благодать, котра комплексно вирішує всі проблеми грішника, можна передати одним словом – хрест. Що здійснив хрест, або Божа благодать? Ісус задовольнив вимогу Закону про смерть – Він як Законодавець Сам помер за порушений грішником Закон. Він досконало виконав Закон: «Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в любові Його» (Івана 15:10). Грішнику, який вірою приймає заслуги Христа, зараховується це виконання так, ніби це він сам досконало виконав Закон. Хрест дає право Ісусу втрутитися в єство грішника і зробити можливим для нього всю вічність виконувати Закон, подібно до безгрішних небесних істот.

Сьогодні Бог відроджує моральне єство людини, а під час воскресіння за Другого приходу Христа Він перетворює фізичне її єство, так, щоб вона була здатна виконувати Закон.

Усі ці три дії Божі названі благодаттю. Ви помічаєте, як благодать пов'язана із Законом?

Поєднання Закону і благодаті

Повернемося знову до Євангелія від Івана 1:17. «Адже Закон був даний через Мойсея, а благодать та істина з'явилися через Ісуса Христа». Закон і благодать – позитивні й унікально поєднані! У Старому Завіті була у Святому святих одна річ, котра демонструвала це унікальне поєднання, – ковчег заповіді. У ньому зберігався Божий Закон, а над Законом простягалася кришка, котра називалася престолом благодаті. Саме над цією кришкою з'являлася присутність Господа. Ось чому ковчег був символом Божого престолу, в основі котрого лежить справедливість Закону, а над нею підноситься милість благодаті.

Найбільш дивовижна єдність позитивних протилежностей явлена в характері Бога. У Ньому поєдналися дві протилежних і водночас позитивних якості: справедливість і милість. І якби не ця єдність, людство було б приречене.

Гріхопадіння людини повною мірою явило Всесвіту красу унікальної єдності в характері Бога двох цих протилежних якостей, двох цих граней, складових такого поняття, як любов. Адже Бог є любов!

Богдан Стасюк

МОЛИТВА

«Помилуй и прости!» – Не просто восклицанье. Слова – как горький вздох Измученной души, Летят сквозь толщу лет С начала мирозданья: «Всевидающий нас Бог, Помилуй и спаси!» Мы, странники земли, Не ведаем сомненья. Пока не пробил час, Мы глухи и слепы. Когда ж средь суеты Наступит просветленье: «Всесильный Боже, нас Помилуй и спаси!» Ничтожен человек, Упрям и непослушен, То он почти святой, То ползает в грязи, Но в самый трудный миг Ему вверяет душу: «О Боже всеблагий, Помилуй и спаси!» Я долго шла к Тебе Во мраке заблужденья, Грешна я пред Тобой, Прости меня, прости. Молю, яви ко мне Любовь и снисхождение, Мой Бог, Всевышний мой, Помилуй и спаси!»

Бэлла Иордан

ВІЧНИЙ СКАРБ

Уже давно мудрують люди І хочуть вічний скарб знайти, Ось тільки де його шукати, Куди за ним потрібно йти?

Один вважає скарбом золото, Інший – шикарний лімузин, А хтось себе вважає скарбом Ніби на світі він один.

Хліб теж вважають люди скарбом, І в цьому сенс, звичайно, є, Хоча тут інше запитання: А хто нам все оце дає?

"І хліб, і золото й лімузини, Життя, нарешті, хто нам дав? І хто за цю велику ласку Собі нічого і не взяв?"

Насправді ж скарб – це віра в Бога, Це Він, Творець, усе зробив. Господь – найбільший Скарб у світі Адже наш світ Він Сам створив.

Ще вічний скарб – це Слово Боже, Яке веде нас по життю. Отож, якщо його приймемо, То й бути нашому буттю.

Петро Асауленко

ЧИ ПОТРІБНО МОЛИТИСЯ НАД ДІТЬМИ? ■

Чи важливо звершувати обряд молитви над дітьми з покладанням рук, чи це непотрібний, «мертвий» ритуал? Яким чином і для чого це практикується в церквах? (Гельмут Паульс).

У всі часи служіння Богові було пов'язане з обрядами та ритуалами з боку Його обраного народу. Старий Завіт докладно розповідає нам про різні жертвоприношення. Наприклад, аби очиститися від гріха, людина повинна була принести в жертву ягня, до того ж особливе: чоловічої статі, безвадне.

Сповідуючи свій гріх, людина клала руки на голову ягняти (див. Левит 4, 5). Для чого був потрібен такий ритуал? Так звелів Господь. Жертвоприношення вказували на Христа – Викупителя від гріха.

Чи не міг цей ритуал втратити своє значення? Справді, міг. Однак що

захищало від цього? Віра людей. Святе Письмо говорить: «Без віри неможливо догодити Богові. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають» (Євр. 11:6). Для когось такі жертвоприношення могли перетворитися на «мертвий» обряд, однак про Авеля сказано: «Вірою Абель приніс Богові кращу, ніж Каїн, жертву, якою засвідчено, що він праведний, бо про його дари свідчив Бог; нею він і після смерті промовляє» (Євр. 11:4).

У Церкві Христа і сьогодні існують різноманітні обряди: хрещення, Вечеря, єлеопомазання, покладання рук при благословенні дітей тощо. Ці обряди є свідченням нашої віри. Приймаючи хрещення, ми сповідуємо гріхи, укладаємо заповіт з Богом, обіцяючи служити Йому від щирого серця. Приймаючи на Вечері Господній хліб та вино, ми засвідчуємо свою віру в жертву Ісуса Христа на Голгофі за нас,

грішників. І коли, звершуючи молитву, служитель покладає руки, він демонструє, що вірить у те, що Господь готовий благословити тих, над ким він звершує молитву.

Так чинив Ісус: «Тоді привели до Нього дітей, щоб руки поклав на них і помолився, а учні заборонили їм. Ісус сказав: Облиште дітей і не забороняйте їм приходити до Мене, бо для таких є Царство Небесне. І поклавши на них руки, Він пішов звідти» (Матв. 19:13-15). Зцілюючи людей, Христос також покладав руки на хворих, за Його прикладом чинили й апостоли (див. Луки 4:40; Дії 28:8).

Звичайно, для людини без віри будь-який обряд може стати «мертвим». Для віруючого ж це священна дія, котра свідчить про його спілкування з живим Богом, а для священнослужителя – це дія від імені Бога. Ми, люди, не маємо права судити.

Ми не знаємо думок та внутрішніх мотивів людей, не знаємо, коли людина бере участь в обряді без віри. Це відомо лише Богові.

Про віру завжди свідчать наші справи. Апостол Яків у своєму посланні говорить про взаємозв'язок між вірою та ділами Авраама: «Чи не бачиш, що віра співдіяла з його ділами, і віра стала досконалою через діла» (Якова 2:22). Тому всі обряди, які з вірою звершуються в церквах і в яких ми беремо участь, засвідчують нашу віру, сприяючи її зростанню.

Мирон Вовк

ПРИВІТАННЯ ■

Привітання – це початок дня, початок зустрічі, серйозної розмови та відвертого зізнання. Воно володіє великою силою, несе в собі інформацію про людину та її цінності. Наскільки б не відрізнялися вітання людей різних націй, культур та вікових категорій, міжнародний етикет у своїй основі все ж є однаковим: люди зустрічаються, виявляють своє індивідуальне ставлення до того, кого зустріли, зичать один одному добра, благополуччя, здоров'я, успіхів та доброго часу доби.

Вітаючи інших, ми промовляємо слова і робимо різноманітні жести. Різні народи вигадали свої особливі способи привітання. В Індії, наприклад, існує звичай при зустрічі прикладати долоні до серця. У європейській культурі офіцери, вітаючи один одного, дзвінко ляскотили підборами та схилили голови на груди. У XVII-XVIII

століттях світські дами та кавалери довго вклонялися при зустрічі, стаючи при цьому в чудернацькі пози. Тибетці, вітаючись, правою рукою знімають головний убір, ліву руку закладають за голову і показують язика. Деякі племена Нової Зеландії вітаються, торкаючись одне одного носами.

Стародавні китайці запитували: «Чи їли ви сьогодні?» На Замбезі плескають в долоні та роблять реверанс. Гренландці промовляють: «Гарна погода».

У наш вік стрімких технологій люди відчувають дефіцит спілкування. Метушня, постійна зайнятість не залишають часу для зустрічей, дружнього спілкування. Розмови по телефону та листування через Інтернет замінили собою тепле рукостискання. Використовуйте будь-які можливості для зустрічі з людьми. Будь-хто з нас здатний принести привітання Ісуса

в кожен дім, інтернат, будинок для людей похилого віку.

Привітання в сучасному етикеті.

Усі привітання нерозривно пов'язані зі щирим побажанням іншій людині успіху, миру, добра, благополуччя, земних радощів та здоров'я. Не відповісти на привітання чи ухилитися від нього – означає зарекомендувати себе як невиховану людину.

Першим вітається чоловік з жінкою, молодший зі старшим, підлеглий з керівником. Той, хто заходить до приміщення, у якому вже перебувають інші, незалежно від віку, статі чи соціального статусу, також вітається першим.

Той, хто раніше йде, першим і прощається.

Якщо зустрічаються знайомі пари, то першими вітаються жінки, потім чоловіки з жінками, і лише потім чоловіки.

Молода жінка чи дівчина першою вітає літнього чоловіка.

У товаристві керівник має першим привітати свою співробітницю, якщо вона одного з них віку або старша.

На вулиці той, хто проходить повз знайомого, має привітати його в той момент, коли зрівняється з ним, а той, відповідаючи на вітання, повинен обернутися в бік того, хто з ним вітається.

Обминаючи знайомого, котрий стоїть, також вітайтеся першими. Зі знайомими, котрих зустрічають в автобусі чи будь-якому іншому громадському місці, на іншому боці вулиці, вітаються за умови, що вони вас помітили. Не слід голосно гукати до них чи розпочинати бесіду.

Ірина Ісакова

ПРО ПОЧУТТЯ ВЛАСНОЇ ГІДНОСТІ ■

Він завжди знав правильні відповіді. Він пам'ятав, де саме в Біблії записані потрібні тексти, міг читати манускрипти. Хоч він і не мав відповідного звання, але вважався авторитетним богословом, оскільки вивчав безліч богословських книг і добре орієнтувався в поточних подіях.

Водночас його манера розмовляти з людьми була агресивною. Його, імовірно, більше цікавила власна правота, ніж тактовне ставлення до людей.

Як християнка, вона одягалася пристойно. Спідниці були прийнятної довжини, а декольте – скромними. Вона не відвідувала закладів із сумнівною репутацією і викладала дітям принципи Святого Письма. Однак інколи в розмові проскакувало щось вульгарне, а манери були грубуваті. Вона пишалася тим, що невіруючі сусіди вважали її «своєю дівчиною», але, схоже, не розуміла, що сумісність була досягнута ціною втрати більш глибоких внутрішніх чеснот.

Павло в 1 Кор. 13:5 стверджує, що любов «не поводить до непристойності». Наскільки важлива тактовність, коли проголошуєш Благую звістку про Небесного Отця? Хіба про Нього не судять за манерами Його послідовників? Бог є любов, і Він найвищою мірою тактовний. Коли люди, які заявляють, що йдуть за Ним, проявляють грубість або відсутність такту, вони не можуть не кинути тінь на Божий характер. І вже неважливо, наскільки пристойно вони одягнені або скільки біблійних віршів можуть процитувати.

Відсутність благородства свідчить про відсутність дбайливої поваги до навколишніх. Це все одно, що подавати істину Божу на кінчику отруєної стріли.

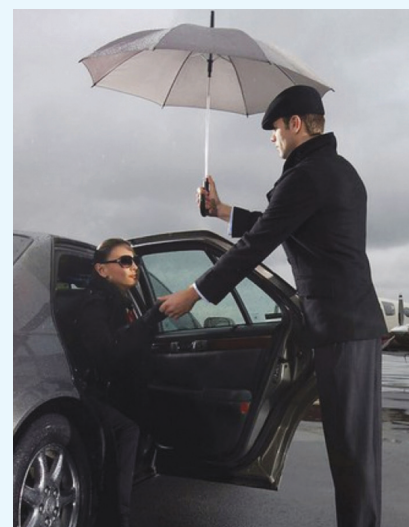
Мати гарні манери означає значно більше, ніж знати, якою виделкою потрібно їсти салат. Це сукупність показників того, що являє собою людина за будь-яких обставин у будь-який час. Вихованість не закінчується, коли вас ніхто не бачить.

Хоч внутрішня гідність і зовнішня стриманість найкраще виявляються в стосунках один з одним, вони продовжують відстежуватися і в цілковитому усамітненні. Коли в людини є почуття власної гідності, це відображається навіть у дрібницях.

Бог саме такий. Підійти у пустелю і подивитися, як чудово Він створив навіть крихітних живих істот. А хто їх бачить?

Поїдьте до моря і станьте свідком того, скільки найтонших деталей у будові мікроскопічних морських жителів. Чому це важливо? Потім зайдіть у свою молитовну кімнату і досліджуйте, яким ретельним Він був у кожній деталі вашого життя, навіть тоді, коли для вас це не мало значення! Друзі, ми можемо довірити наше життя Небесному Отцеві!

Д. Уїнн

ТВ-програма на грудень (29.11 – 05.12)*

НЕДІЛЯ

29 листопада

06:00 Інша сторона
06:40 Теорема
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 Непростое состояние
08:00 По ту сторону пригод
08:30 Документальний проект
09:30 Мозаїка батьківства
09:50 Готовим вместе
10:00 О чем говорят женщины
10:30 Пазлы Паркера
11:00 Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 Музыка в моей жизни
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Лесные истории
15:10 Інша сторона
15:50 Вера. Человек. Судьба
16:30 Дорогами христианства
17:00 Непростое состояние
17:30 Готовим вместе
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Теорема
18:30 ...є Любов
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоровье
20:30 Мозаїка батьківства
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:30 Філософський камінь
22:00 Всепобеждающая сила молитвы
22:30 Музична скринька
23:20 Под абажуром
23:30 Так промовляє Біблія
00:00 Біблія, як вона є
00:30 По ту сторону пригод

ПОНЕДІЛОК

30 листопада

06:00 Музыка в моей жизни
06:30 Вісті надії
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Удивительные факты
11:00 Ранок надії
12:00 По ту сторону пригод
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Диагноз: здоровье
13:20 Музична скринька
14:00 Лесные истории
14:30 Малюваки
14:50 В контакте с природой
15:00 Великие пророки Библии (сурдопереклад)
15:30 Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Сила Одного
18:00 5 хвилин для вічності

18:05 Родные люди
19:00 Філософський камінь
19:30 Дорогами христианства
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 Теорема
21:20 ЧП+
21:30 Вера. Человек. Судьба
22:00 В контексті
22:50 Мозаїка батьківства
23:20 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Удивительные факты

ВІВТОРОК

1 грудня

06:00 Настав час
06:10 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 ЧП+
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Філософський камінь
13:20 В контексті
14:00 Пазлы Паркера
14:30 В гостях у Добрячка
14:50 Места надо знать
15:00 ЛоМастер (сурдопереклад)
15:30 Непростое состояние (сурдопереклад)
15:50 Теорема
16:15 Музична скринька
17:00 Мозаїка батьківства
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 Родные люди
19:00 Удивительные факты
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Музыка в моей жизни
21:30 Диагноз: здоровье
22:00 По ту сторону пригод
22:30 Настав час
22:40 Под абажуром
23:00 Помолитесь за меня
23:50 Настав час
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Джем

СЕРЕДА

2 грудня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 По ту сторону пригод
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії
12:20 Познавая непостижимое
13:00 ДЖЕМ
14:00 Малюваки
14:20 Пазлы Паркера
14:50 ЧП+
15:00 Вопрос служителю

церкви (сурдопереклад)
15:30 Мозаїка батьківства (сурдопереклад)
16:00 Помолитесь за меня
17:00 Всепобеждающая сила молитвы
17:30 Дорогами христианства
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 Родные люди
19:00 ...є Любов
19:30 Непростое состояние
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:30 Сила Одного
22:00 Джем
23:00 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 10 дней в верхней горнице

ЧЕТВЕР

3 грудня

06:00 Біблія продовжує говорити
06:30 Сила Одного
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Непростое состояние
10:30 Біблія продовжує говорити
11:00 Ранок надії
12:00 Теорема
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Удивительные факты
14:00 Лесные истории
14:30 ЛоМастер
14:50 Места надо знать
15:00 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
16:50 Біблія, як вона є
17:00 Вісті надії
17:30 Сила Одного
18:00 5 хвилин для вічності
18:05 Родные люди
19:00 Музыка в моей жизни
19:30 10 дней в верхней горнице
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Непростое состояние
21:30 Інша сторона
22:30 Філософський камінь
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Всепобеждающая сила молитвы

П'ЯТНИЦЯ

4 грудня

06:00 Мозаїка батьківства
06:30 Дорогами христианства
07:00 Ранок надії
08:00 О чем говорят

женщины
08:20 Готовим вместе
08:30 Детонация
09:00 Ранок надії
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Непростое состояние
13:30 Сила Одного
14:00 Пазлы Паркера
14:30 В гостях у Добрячка
14:50 В контакте с природой
15:00 Познаем истину (сурдопереклад)
15:45 ЧП+ (сурдопереклад)
16:00 Помолитесь за меня
17:10 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокске
18:30 В контексті
19:20 Музична скринька
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
21:50 Верую
22:00 Познаем истину
22:50 5 хвилин для вічності
23:10 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Філософський камінь

СУБОТА

5 грудня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Вопрос служителю церкви
08:10 В контексті
09:00 Сила Одного
09:30 Музична скринька
10:10 Познаем истину
11:00 10 дней в верхней горнице
11:30 Богослужение в храме на Подоле
13:00 Філософський камінь
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 ДЖЕМ
15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Удивительные факты
18:00 Музична скринька
18:40 Вопрос служителю церкви
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Настав час
19:30 Дорогами христианства
20:00 Інша сторона
20:40 Под абажуром
21:00 Документальний проект
22:00 ЧП+
22:10 Непростое состояние
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Всепобеждающая сила молитвы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске

11:00
неділя

ВА
ОМАНЮКИ

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:
Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також у мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті:
www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:
0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)
Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресою:

✉ contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
S [contact-hope](https://www.facebook.com/contact-hope)

* У святкові дні вас чекають сюрпризи в ефірі телеканалу «Надія». Актуальна програма на сайті hope.ua.

23 грн*

«Адвентисти»

Фільм режисера Мартіна
Доблмайера з телекомпанії PBS.
Відзначений премією "Габріель" -
однією з провідних медіа-нагород
за "погляд, спрямований на
цінності суспільства та людства".

Мова: українська, російська

57 грн*

«Тора. Пророки. Писання»

Річний цикл читання Тори,
Пророків й Письма за
принципом, закладеним Єздру,
який використовується сьогодні
в синагогах.

Мова: російська

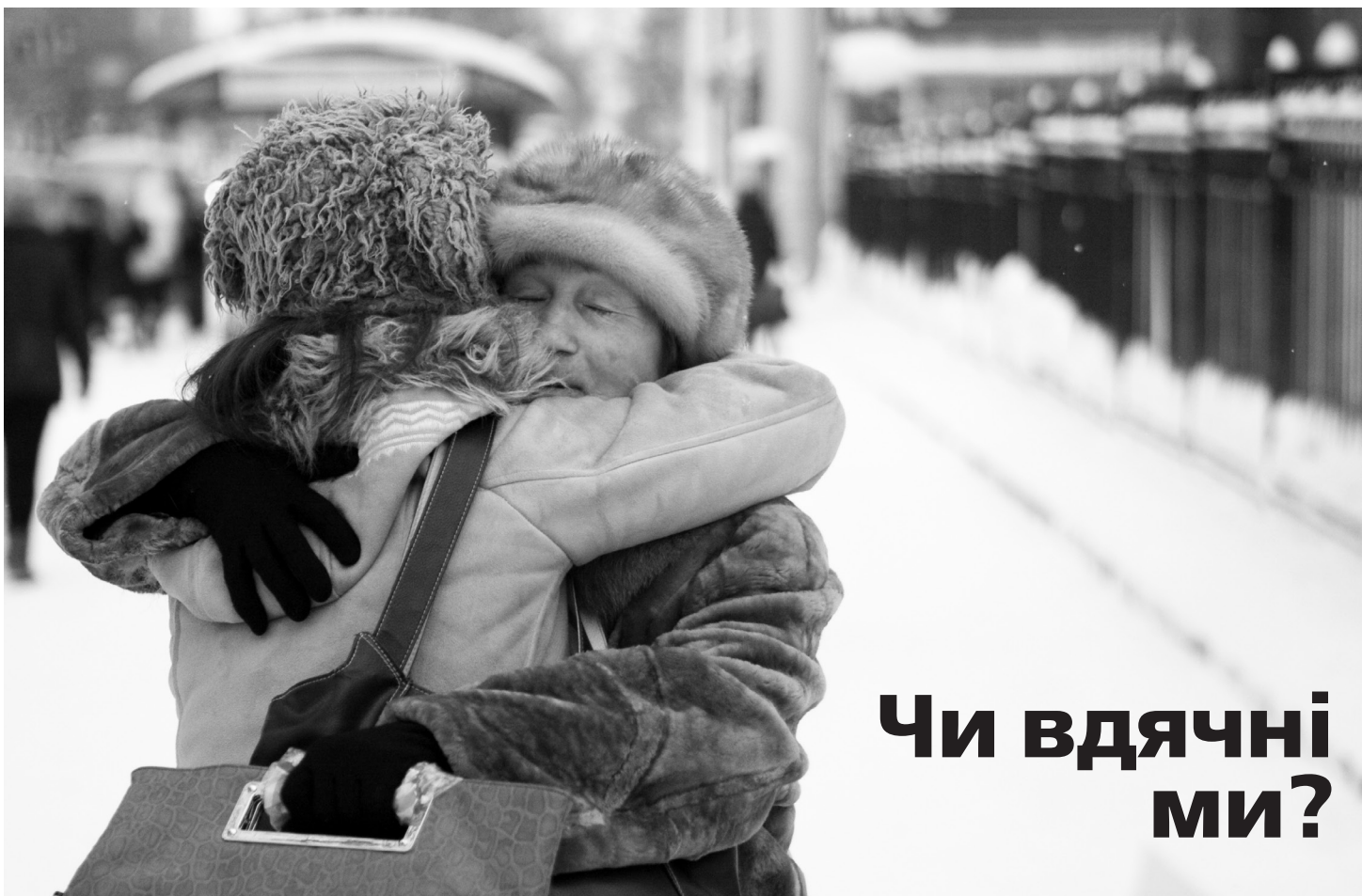
*пожертвування

ВТ 21:00

Музыка
в моей
жизни

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Чи вдячні ми?

Давня казка Пушкіна про рибалку та золоту рибку сповіщає про те, що дід з бабою жили вкрай бідно, навіть корито в них було розбите. Та ось одного разу сталося диво: дід упіймав золоту рибку, котра обіцяла виконати будь-яке його бажання. Однак старому стало її шкода і він випустив її назад у море. Коли він повернувся додому, дружина розлютилася: «Що ти накоїв? Втратив таку можливість! Вертайся до моря і проси, аби рибка дала нам нове корито». Дід виконав забаганку баби, однак цього їй виявилось замало. Згодом вона забажала новий будинок, потім захотіла стати дворянкою, а пізніше – царицею. Чи пам'ятаєте, чим скінчилася історія? Старій, котра стала царицею, здалося, що і цього замало, і вона зажадала перетворитися на володарку морську, аби керувати рибкою. Однак цьому її бажанню не судилося виповнитися. Ураз усі дарунки зникли, і вона знов опинилася біля розбитого корита.

Суть історії полягає в тому, що стара не була вдячною за те, що отримала. Їй завжди було мало. Вона постійно нарікала, жалілася, що їй чогось не вистачає, мріяла про більше. Жінка не задовольнялася тим, що мала, і тому не вміла радіти життю. Почуття вдячності не було притаманне їй. А вдячність, як казав Езоп, є ознакою благородства душі.

Лише той, хто завжди вміє дякувати і цінувати послугу чи добро, зроблене йому чи іншим, є благородною людиною.

Погляньмо на наші родини. Як часто ми забуваємо дякувати своїм близьким за турботу, увагу, терпіння! Тоді як прості слова вдячності дарують нашим рідним крила, несучи із собою тепло та радість.

Даніель Дефо, англійський письменник та публіцист, сказав: «Усі наші нарікання з приводу того, чого нам не вистачає, витікають з невіддячності за те, що ми вже маємо». Як і стара з казки, ми не відчуваємо себе щасливими, якщо не дякуємо за те, що вже маємо.

Єврейська мудрість про вдячність наголошує: «Вдячність – це шлях до Божественного. Вдячність – це відкрите серце, що здійсмається все вище, аж поки ми не доторкнемося до Божественного». Виявляється, вдячність веде нас до Господа.

У 1 Сол.5:18 написано: «За все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас». Це не просто побажання, а повеління Боже, котре Він дає християнам. Навіть коли я щось втрачаю, все одно маю бути вдячним, оскільки в цьому виявляється воля Божа. Для Бога важливо, аби ми були вдячними, оскільки вдячність – це якість, притаманна Йому.

Господь добрий, і Він дарує нам добро, за яке варто дякувати. Віруючим людям Бог дає заповідь: усі, хто приймає Його, мають бути вдячними. Неможливо змусити себе бути

вдячним, якщо серце сповнене ревності та образ.

Вдячність – це можливість поширювати добро. Ми можемо, як і стара з казки, отруювати світ навколо себе, а можемо робити його кращим.

Вдячність витісняє зло. Святе Письмо говорить: «Не будь переможенний злом, але перемагай зло добром» (Римл.12:21).

Без вдячності людське серце робиться черствим, сповненим гордості та пиhi. Людині нічим не догодиш. Якщо ми не помічаємо добрих вчинків інших, серце перетворюється на камінь. Той, хто вміє цінувати добро, завжди говорить: «Спасибі», що означає «спаси, Боже!» Господь наділяє нас Своїми благословеннями, заохочуючи до вдячності.

Чому без вдячності серце черствіє? Пригадайте, що сталося з Люцифером. Він був херувимом-хоронителем, мудрим та прекрасним творінням, більше за будь-кого іншого наближений до Бога. «Ти був бездоганий у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість» (Єзек.28:15). У чому полягав гріх Люцифера? «Стало високим твоє серце через красу твою, ти занастив свою мудрість через свою красу» (Єзек.28:17). Горде серце, у котрому не було місця для вдячності Богові за всі Його благословення, наважилося скоїти гріх.

Дещо схоже сталося і з Євою. Господь створив перших людей досконалими, дав їм усе для щасливого, повноцінного життя, особисто спілкувався з ними. Однак бажання стати, немов Боги, та відсутність вдячності за вже отримані благословення підштовхнули Єву до нерозсудливого вчинку. І в досконалий світ увійшов гріх.

Погляньте, що відбулося з Ізраїлем. Бог вивів їх з рабства, перевів через Червоне море, а напередодні десятих присудів не торкнулися євреїв, янгол-губитель не винищив їхніх первістків. Скільки причин для вдячності! У пустелі Господь годував їх манною, котра щодня падала з неба. Однак народіві Божому цього було замало, їм хотілося м'яса – і вони ремствували на Господа. Відсутність вдячності призводило до запеклості, а запеклість, у свою чергу, – до катастрофи та загибелі.

Ми отруємо життя одне одного, коли ремствуємо та критикуємо. Однак і сьогодні ми маємо чимало приводів для вдячності: за те, що наші діти здорові, за близьких, які поруч, за Божу присутність у нашому житті, Його любов і турботу.

З віком подружжя забуває, за що вони покохали одне одного. Виникають взаємні образи, дріб'язкові претензії. Чоловік забуває подякувати дружині за смачний обід, за чисту, випрасувану білизну, за порядок та за тишок у домі. А дружина не говорить

чоловікові слів вдячності за те, що той приніс важкі сумки з крамниці, поладив полицю у ванній кімнаті, за те, що він годує сім'ю.

Діти часто скаржаться на своїх батьків, очікуючи від них більше, аніж вони спроможні дати, і забуваючи при цьому дякувати їм за любов і терпіння, турботу та прийняття.

На жаль, іноді ми починаємо цінувати батьків або друга життя лише тоді, коли втрачаємо. Лишень тоді ми усвідомлюємо, наскільки помилялися, коли були скупі на тепле слово вдячності, ніжну усмішку чи схвальний погляд. Однак будьмо чесними: ми самі отруємо собі життя. Пам'ятайте: хвилини, які ми проводимо з батьками, дружиною, дітьми, є найбільшим благословенням. Бо ж колись настане час, коли близьких не буде поруч, а ми шкодуватимемо про знехтувані можливості.

За що дякувати Богові? У Святому Письмі сказано: «За все дякуйте...» (1 Сол.5:18). Дякуйте Богові за онуків, навіть якщо вони швидко бігають та галасують.

Дякуйте Богові за чоловіка чи дружину, за дітей, за батьків. Дякуйте Господу, що рідні та близькі поруч з вами. Щодня підносьте Богові хвалу за те, що маєте.

Уявіть, наскільки важливим для сина, котрий отримав гарну оцінку, є те, аби батько відірвався від планшета, обійняв його та промовив: «Я пишаюся тобою. Я вдячний Богові за те, що в мене такий син». Чи коли дружина, підійшовши до чоловіка, обійме його і скаже: «Я так вдячна, що ти почепив цю картину». Наші близькі потребують вдячності.

Адже 90% того, що ми чуємо, – це докори та незадоволення. Як рідко ми говоримо: «Який же ти в мене чудовий! Я б не проміняла тебе ні на кого іншого. Ти в мене найкращий!» Однак важливо не лише дякувати, але й бути вдячним. Абрахам Маслоу, відомий американський психолог, казав: «Зрілі люди вміють бути вдячними. Вони завжди пам'ятають про даровані їм життєві блага. Для них диво завжди лишається дивом, навіть якщо вони раз у раз помічають його».

Зрілі люди завжди дякуватимуть Ісусові за Його жертву і ніколи не скажуть: «Ми вже знаємо, що Він помер за нас, пролив Свою кров, однак нам потрібно щось більше за це». Зріла людина завжди сприйматиме це як диво, благодать, найцінніше, що вона має. Ось продовження цитати Маслоу:

«Саме ця здатність помічати дива і вдячність долі за можливість насолоджуватися перевагами життя є гарантією того, що життя для цих людей ніколи не втратить своєї цінності, привабливості та новизни». Ці люди завжди будуть щасливими. Вони цінуватимуть кожну мить, цінуватимуть своїх близьких і дякуватимуть за них Богові.

Таким був Ісус. Люди йшли до Нього, бо Він сіяв добро. Його вдячність Отцеві слугувала проявом віри. Господь вірив: те, що неможливо людині, є можливим для Отця. Кожен день, кожна мить для Нього була щастям, тому Він за все дякував Отцеві Небесному.

Апостол Павло передає нам ідею про християнина, котрий живе так, як Ісус, життям, сповненим вдячності: «Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові. І Божий мир, що перевищує всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі» (Филп. 4:6,7). Якщо ви чинитимете так, то зможете уподібнитися до Ісуса в сприйнятті світу і вчинках.

Павло говорить нам, що якщо наші думки сповнені молитов, прохань та вдячності, то серце буде наповнене миром Господнім. Тоді зникнуть думки, що призводять до розлучень, трагедій, зрад, оскільки серця наповняться вдячністю та спокоєм.

Вдячність наближає нас до Бога. У книзі Повторення Закону записані цікаві слова: «І станеться, коли Господь, Бог твій, уведе тебе до того Краю, якого присягнув був батькам твоїм, Авраамові, Ісакові та Якову, щоб дати тобі великі та гарні міста, яких ти не будував, та доми, повні всякого добра, яких ти не наповнював, і тесані колодязі, яких ти не тесав, і виноградники та оливки, яких ти не садив, і ти будеш їсти й наситишся, – стережися тоді, щоб ти не забув Господа, що вивів тебе з єгипетського краю, з дому рабства! Бійся Господа, Бога свого...» (П.Зак.6:10-13). Не забувати про те, що маєш, – це чудодіє благо. Ізраїльтяни мали можливість виявляти свою вдячність: це була мирна жертва вдячності (див. Левит 7:11-21). Віруючі приносили в храм борошно, хліб та оливу, аби віддячити Богові за Його благословення.

Коли жінка Йова говорила йому: «...Прокляни Бога – і помреш!» (Йова 2:9), він відповів: «Чи ж ми будем приймати від Бога добре, а злого не приймем?..» (вірш 10). У Псалмі 68 читаємо: «Благословляйте на зборах Бога, Господа, ви, хто від джерел Ізраїля!.. Царства землі, – співайте Богові, виспівуйте Господа, що їздять в відвічному небі небес. Ось Він загримить Своім голосом, голосом сильним. Визнайте Богові силу, величність Його над Ізраїлем, а в хмарах потуга Його! Бог грізний у святинях Своїх, Бог Ізраїлів Він, що народів дає силу й міць, Бог благословенний!» (вірші 27, 33-36). У Посланні до євреїв апостол Павло говорить: «Отож, через Нього завжди приносимо жертву хвали Богові, тобто плід уст, що прославляють Його Ім'я» (Євр.13:15).

Пригадуєте історію про десятих проклятих, записану в Євангелії від Луки 17:11-19? Господь Ісус зцілив їх, і в їхньому житті відбулося чудо. Однак лишень один з десяти повернувся, аби подякувати Спасителю. І це чудо зцілення залишилося в його серці назавжди. Вдячність об'єднала його з Господом.

За що ж нам дякувати Богові? Щирий християнин знайде у своєму житті безліч причин для вдячності. Ми маємо дякувати Господу за благословення, за дар Христа, за прощення гріхів, за благодать та милосердя, за викуплення, за спасіння, за визволення від небезпеки та смерті, за те, що Бог нас чує, за перемогу над смертю, за перемогу над гріхами, за навернення людей, за милість, за життя вічне...

Нехай щодня ваше серце наповнюється вдячністю Богові! І це зробіть ваше життя щасливим.

Володимир Боровий

ДІЄВА ЛЮБОВ

Д. Мещихін

Нещодавно впродовж трьох днів не спадав 15-градусний мороз. Коли ми з дружиною зайшли в промерзлий автобус, здалося, що там тепліше – певно, мінус 10. Усі пасажери від холоду притискаються одне до одного. І раптом підходить жінка-кондуктор з квитками та зі щирою усмішкою оголошує: «У нас найтепліший автобус, тому вас очікує незабутня поїздка!» Я дивувався її оптимізму за таких обставин.

Поїздка і справді була незабутньою, однак саме кондуктор і стала першо-причиною гарного настрою на цілий день. І я подумав: «Якби на життєвому шляху такі люди траплялися хоча б двічі на день, наше суспільство стало б зовсім інакшим».

На жаль, сучасне людство просякнуте цинізмом, агресією, споживачькими інтересами, боротьбою за особисті права, агресивним захистом особистого простору і т. ін.

Однак за всім цим криється тотальна самотність, масове несприйняття, глибинне почуття нереалізованості себе як особистості, своїх здібностей і талантів. Сьогодні рідко можна

зустріти людей, котрі з більшим захопленням обговорюють чийсь переваги, аніж недоліки. Ми оцінюємо все і всіх: уряд, політичний режим, сусідський урожай, гру «Динамо», зачіску Брюса Уїлліса й навіть роботу марсоходу «К'юріосіті». При цьому вважаємо себе експертами в цих галузях, зауважуючи недоліки та слабкі місця усього навколо.

Коли спостерігаєш це явище, пригадується казка «Снігова Королева», у котрій головний троль винайшов дзеркало, що викривляло все добре, перетворюючи його на жахливе та огидне. Невдовзі його учні розбили це дзеркало, але уламки розлетілися по всьому світові, потрапляючи в очі людям, після чого ті взагалі перестали помічати навколо себе щось добре. Таке враження, начебто ці уламки, вилетівши з казки, стали реальністю.

Усміхнений кондуктор у промерзлому автобусі стає для нас сенсацією, а його щира доброзичливість сприймається нашою хворобливою уявою як пастка, яка змушує нас вираховувати, чого ж саме нас прагнуть

позбавити і в чому обманути. Ми створені для спілкування одне з одним і без цього не можемо бути повноцінними. Тому саме час змінити власний погляд на навколишній світ, поставивши за мету: помічати в усьому добре. Світ іноді намагається переконати нас, що допомагати ближньому, виявляти співчуття, просто дарувати одне одному тепло та усмішки є проявом слабкості.

Після тієї автобусної поїздки я взяв собі за правило: куди б я не заходив – до крамниці, офісу, кабінетів адміністративних службовців, – усюди на прощання бажаю гарного дня, усміхаюся й намагаюся сказати теплі слова. І мені подобається так жити! Я став помічати барви світу і те, що люди навколо мене добрі. Моє життя поволи стає іншим.

Я хочу закликати і вас, шановні читачі: спробуйте протягом тижня щиро усміхатися усім довкола, говорячи добрі слова. Ви побачите, як світ навколо вас заграє барвами. А починати можна зі своєї родини. Хтось сказав: «Я намагався змінити світ, проте зазнав поразки. Тоді я спробував змінити свою

країну – і в мене також не вийшло. Я вирішив змінити своє місто – і тут мене очікувало розчарування. Тоді я подумав: зміню власну родину, однак і це мені не вдалося».

Зрештою я попросив Бога змінити мене самого. Як тільки це відбулося, я по-іншому поглянув на свою родину, місто, країну, світ».

Пам'ятайте, що настрої залежить від того, як ми самі себе налаштуємо. Від нас залежить те, яким буде наше життя. На що ми націлимо свій погляд, те й будемо помічати.

Купуючи продукти харчування, ми не обираємо гнилі, зіпсовані, термін використання яких закінчився. Навпаки, ми намагаємося обрати все свіже та смачне.

Одна із заповідей, яка складає основу здорового та міцного суспільства, проголошує: «Любитимеш свого ближнього, як самого себе» (Матв.22:39). На цьому принципі будується все велике й міцне.

Ми вшановуємо пам'ять героїв, захоплюємося тими, хто йшов шляхом самозречення, однак саме принципи любові та жертвності й зробили їх героями.

Іхній героїзм полягав у тому, що у своїй любові вони були наполегливими та ініціативними – у любові до родини, сусідів, народу, нації, країни. Любов не чекає на відповідь, вона першою робить крок назустріч.

«Коли я говорю людськими й ангельськими мовами, але любові не маю, то став я дзвінкою міддю або гучним кимвалом. І коли маю пророцтво, досягнув усім таємниці й повноту знання, коли маю повноту віри, так що гори переставляю, але любові не маю, – то я ніщо. І коли я роздам усе своє майно, коли віддам своє тіло на спалення, але любові не маю, то жодної користі не матиму. Любов довготерпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, ані поводиться непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. Любов ніколи не минає» (1Кор.13:1-8).

Фанні А. Сміт

ЧАРІВНА СКРИПКА МАРШІ

– Займатися вдома не так і весело, – зітхнула Марша, ховаючи у футляр свою скрипку. – Для чого це потрібно? Усім байдуже до того, що я граю. Інші діти зараз бігають на вулиці, весело проводять час, тоді як я повинна щодня після школи займатися вдома грою на інструменті. Марша і не помітила, як промовила ці слова вголос. Цієї миті до кімнати увійшла мама.

– Люба, на сьогодні заняття закінчене? – усміхнулася вона. – З кожним днем ти граєш дедалі краще. Скільки творів ти вже вивчила?

– Сьогодні я зіграла кожен з них по декілька разів. Думаш, мені треба буде виконати їх на академічному концерті? Відтоді як я почала їх вчити, минуло не більше трьох тижнів.

– Ти справді сьогодні добре грала, ти досягаєш успіхів, – похвалила мама. Після цих слів Марша помітно повеселіла.

– Коли в тебе з'явиться вільний час, ти ж допоможеш мені потренуватися,

матусю? – промовила вона. – Я хочу вивчити ці твори досконало!

– Звісно, із завтрашнього дня і почнемо. З усіх музичних інструментів, на яких ти займалася, скрипка підходить тобі понад усе. Я із задоволенням акомпануватиму тобі на фортепіано. До вечері ще є час, ти можеш відпочити або погратися з дітьми на подвір'ї.

Дівчинка перебігла вулицю. Її найкраща подруга Дороті саме збиралася випробувати свій новий набір для гри в крокет (спортивна гра, учасники якої ударами спеціальних молотів на довгій ручці проводять кулі через ворітця, розставлені на майданчику в певному порядку), і Марша не хотіла цього пропустити.

Наступний тиждень промайнув швидко. Школа, а також гра на скрипці займали майже весь вільний час Марші. Настав час знову зустрітися з викладачем музики. Це означало, що вони з мамою поїдуть у Голлівуд, в одну з приватних музичних студій,

де Марша брала уроки. Її викладач міс Кертис зателефонувала, бажаючи попередити, що на одній з ділянок головної автомагістралі, яка веде до Голлівуда, зараз ведуться ремонтні роботи. Марша з мамою повинні були зробити гук у декілька кілометрів, щоб об'їхати це місце. Тому вони виїхали завчасно, сподіваючись дістатися від музичної студії вчасно.

Утім, виїхавши на об'їзну дорогу, вони потрапили у величезний автомобільний затор. Був «час пік», коли люди поверталися додому після робочого дня. Чим більше вони просувалися вперед, тим більшим був затор. Часом машини не рушали з місця хвилиною десять, а потім, проїхавши кілька десятків метрів, вимушені були знову зупинятися. Водії нервувалися. Постійно в когось уривався терпець. З усіх боків лунали гудки автомобільних клаксонів.

– Було б значно краще, якби вони виявляли більше витримки, – зітхнула мама.

– Мамо, – задумливо промовила Марша, – я десь чула, що музика здатна творити чудеса. Кажуть, вона заспокоює людей, коли ті роздратовані або чимось засмучені.

– Справді, я теж про це чула. Думаю, що так воно і є, – сказала мама.

Марша була схвильована. У неї щойно виникла смілива ідея.

– Як ти гадаєш, моя скрипка здатна творити чудеса? А якщо я зараз що-небудь зіграю? Чи варто мені спробувати, а якщо так, то що саме зіграти? – зацікавила вона маму запитаннями.

Дістаючи скрипку з футляра і чекаючи, коли вони знову зупиняться, дівчинка сказала:

– Думаю, я зможу напам'ять зіграти «Мазурку». Це дозволить мені зайвий раз попрактикуватися перед звітним концертом. Що скажеш?

– Люба, як на мене, це чудова ідея. Забудь про все і зосередься на грі. Думай про те, що твоя гра буде приємною для навколишніх. Ми завжди можемо просити Бога про допомогу, коли хочемо послужити людям, адже це Його дуже тішить.

Зазвичай, виступаючи перед публікою, Марша дуже хвилювалася. Від страху її коліна тремтіли. Однак,

незважаючи на це, дівчинка акуратно налаштувала скрипку і, коли машина знову зупинилася, вийшла на вулицю.

Довкола стояв шум і панувало сум'яття, однак вона почала грати, роблячи впевнені рухи смичком. Двері сусідніх автомобілів почали відчинятися, хтось опускав бокове скло – люди намагалися висунутися якомога далі. Незабаром на похмурих обличчях з'явилися усмішки. Пальці Марші прудко ковзали по струнах. На обличчі дівчинки сяяла усмішка, очі горіли запалом, а на щоках грав рум'янець.

Це було чарівне видовище. У той момент Марша невимовно раділа з того, що добросовісно займалася грою на інструменті вдома. Завдяки цьому гра на скрипці давалася легко. Відчуття того, що все виходить, надихало дівчинку.

Того дня вона грала так, як ніколи раніше. Усміхнені обличчя людей сторицею винагородили її зусилля. Закінчивши гру, Марша почула аплодисменти, які долинали з навколишніх машин. Люди махали їй руками і плескали в долоні, дякуючи за гру. Дівчинка усміхалася і махала їм у відповідь. Урешті-решт рух на дорозі відновився і, об'їхавши ділянку, на якій були ремонтні роботи, вони виїхали на магістраль.

– Мушу зізнатися, мамо, мені зовсім не було страшно, – відпочивши, сказала Марша. – Мені здається, людям сподобалося, і мені не важко було грати. Я рада, що займалася вдома і тепер змогла добре виступити.

Минули роки, і Марша стала професійною скрипачкою. Вона із вдячністю згадує своє навчання в музичній школі й радіє з того, що сумлінно виконувала домашні завдання. Людям подобається слухати, як грає Марша. З особливою теплою її зустрічають у церквах, школах і пансіонатах для людей похилого віку.

За порадою свого викладача, Марша намагається використовувати даний їй Богом талант для того, щоб дарувати радість навколишнім. Вона досі пам'ятає той день, коли вона, одинадцятирічна дівчинка, виступала перед великою вдячною аудиторією автомобілістів на об'їзній дорозі, яка веде в Голлівуд.

II частина

Самовладання в любовних питаннях

НЕ ХОДІТЬ ПО КРАЮ КРАТЕРА СПЛЯЧОГО ВУЛКАНУ

«Не випробовуйте, наскільки близько можете ходити по краю прірви і бути в безпеці» (Е. Уайт. Листи закоханим, с. 66).

Відомий вчений Десмонд Морріс, дослідивши більш ніж 500 культур різних народностей, дійшов висновку, що процес зближення чоловіка та жінки здійснюється за дванадцятьма унікальними кроками. Відома письменниця-психолог Ненсі Ван-Пелт також неодноразово звертається до цієї вкрай важливої теми (див. Н. Ван-Пелт. Дивовижна любов, с. 182-199).

Сьогодні ми маємо відповіді на багато запитань. Новітні наукові відкриття в області психології, сексології, фізіології та генетики підтверджують великі моральні норми Святого Письма. Знаючи їх, ми зможемо зрозуміти себе і протилежну статтю, усвідомити і контролювати потреби фізичної близькості, уникнути багатьох страждань.

Отже, дванадцять кроків зближення чоловіки та жінки поділяють на чотири етапи:

1. Без дотиків.
2. Перші дотики.
3. Інтимний контакт.
4. Одне тіло.

Перший етап: Без дотиків

Кожен етап зближення складається з трьох кроків.

Крок перший: Очі на особистість

Це погляд-відкриття. Можливо, ви навіть знайомі декілька років, але ніколи так не оцінювали цю особистість, як тепер. На шкалі ваших пріоритетів вона раптом отримала всі 100 балів!

Крок другий: Очі до очей

Коли у вас виникла симпатія, ви дивитесь в очі. Це короткі бентежні погляди. З часом зоровий контакт буде більш тривалим, але зараз пара ще не готова до нього.

Зверніть увагу, яку силу має погляд: «Забрала ти серце мені... самим очком своїм... Відверни ти свої оченята від мене, бо вони непокоять мене! (Пісн. 4:9; 6:5). Ми не дивимось довго в очі незнайомим або малознайомим людям, це неприємно і непристойно. Існує негласна культура погляду. Якщо малознайомий чоловік спрямував на вас довгий погляд, це свідчить про одне з трьох: некультурність (нахабство або безцеремонність), невігластво або певні (добрі або злі) наміри. Однак якщо ви не відповісте очима, спроби привернути вашу увагу припиняться.

Крок третій: Голос до голосу

Молодій парі подобається спілкуватися по телефону, адже це звільняє їх від необхідності тривалого зорового контакту, до якого вони ще не готові. Психологи радять молодим закоханим залишатися на третьому кроці якомога довше. Усю інформацію про свого коханого, необхідну для дошлюбного консультування, ви можете зібрати саме зараз. У цей час можна обговорити багато тем: ваше минуле, дитинство, сім'ю, захоплення, заняття, роботу, навчання. Також можна дізнатися про ставлення до людей, релігії, Бога, про розуміння любові, планування фінансів і т. д. З розмов ви зможете визначити, яким є його чи її ставлення до життя, а на основі зібраної інформації отримаєте уявлення про його чи її характер,

темперамент, життєві цінності. Саме на цьому етапі вам слід визначитися, чи зможете ви прожити із цією людиною все життя.

Запитання: Як довго закоханим необхідно залишатися на першому етапі?

Дозвольте поставити зустрічне запитання: як довго зустрічатися до шлюбу взагалі?

Фахівці рекомендують: два роки! Протягом першого року дружби, як правило, молоді люди підсвідомо носять маски, і лише на другому році відкривається реальне обличчя обранця. Тому стережіться, аби те, що ви вважаєте золотом, не виявилось низькопробним металом.

Переваги першого етапу

- **Відстороненість еросу.** Любов "ерос" проявляється шляхом фізичного контакту. Дані прояви одночасно є умовою зміцнення і розвитку любові "ерос". Розвиток любові "філія". На першому етапі шляхом спілкування та співпраці у вас розвивається любов "філія" – чисті дружні стосунки. Ця грань кохання вкрай необхідна для шлюбу! Ось чому чимало чоловіків та дружин так і не стали друзями: вони занадто мало залишалися на першому етапі.

- **Безболісне розставання.** Якщо вам доведеться розстатися, процес розриву на цьому етапі нікому не заподіє особливого болю. Ви зможете і далі залишатися гарними друзями, бо з вашою любов'ю "філія" нічого не сталося! Вона не пододала кордону дружби між чоловіком і жінкою.

А межа лежить у перших дотиках ваших рук, у чотирьох дюймах шкіри вашої долоні (див. Н. Ван-Пелт. Дивовижна любов, с. 186). Збережіть цей доленосний кордон якомога довше!

- **Прогресія дотиків.** Любов ерос, що зародилася завдяки першому дотику, вимагає розвитку. Ви все життя можете перебувати на одному рівні дружньої (філія) або родинної (стерго) прихильності. Однак з любов'ю "ерос" усе інакше. Вона вимагає розвитку близькості. І за певних умов це нормально! Це задум Господа – Творця та Автора любові "ерос"!

Однак кульмінація цієї любові повинна наступати в шлюбі. Допустивши поспішний розвиток "еросу", ви можете досягти апогею надто швидко.

- **Сила неконтрольованого "еросу".** Украй небезпечно потрапити під вплив "еросу", передчасно дозрілого, а тому неконтрольованого. Неконтрольований "ерос" – це зачарована територія темних сил, на ній дуже небезпечно заходити. Не підходьте близько, не ходіть по краю кратера сплячого вулкана, не будіть його потужної сили.

«Не будіть кохання передчасно»

Ось чому премудрий Соломон тричі наполегливо закликає не будити любові передчасно! (див. Пісн. 2:7; 3:5; 8:4).

«Сильне кохання, як смерть... немов той шеол, – його жар – жар огню, воно полум'я Господа! Води великі не зможуть згасити кохання, ані ріки його не заллють!» (Пісн. 8:6, 7).

«Молоді почуття повинні бути приборкані, доки достатній вік і досвід не зроблять їх шляхетними і безпечними для вивільнення» (Е. Уайт. Листи закоханим, с. 65).

Запитання: Чи можуть хлопець і дівчина бути просто друзями? Чи можуть вони товаришувати не з метою шлюбу?

Звичайно, можуть. Але для тривалої дружби між хлопцем та дівчиною існують певні умови:

- перебувати на етапі перших трьох рівнів спілкування («кліше», фактів та ідей);
- не переступати через третій крок близькості;
- бути впевненими, що ваша подруга (чи друг) не претендує на щось більше, аніж просто дружба.

Запитання: Як ви ставитеся до рекомендацій деяких психологів зустрічатися з багатьма дівчатами, перш ніж зупинитися на одній? Завдяки цьому, на їхню думку, можна набути цінного «досвіду порівняння» своїх претенденток на руку і серце.

Процес «склеювання» починається та інтенсивно проходить вже на першому етапі. Якщо ви «приклеїлися» до багатьох об'єктів, що залишитесь від вас для вашої обраниці? Чимало частин своєї особистості ви розгубите! А також безліч чужих частин "приклеїться" до вас, і ви будете нести їх у собі!

Яким би багатим не був «досвід порівняння», він недостатній для вибору відповідного партнера. Щирий християнин «не забігає робити вибір самостійно, але вважатиме, що Бог повинен обрати для нього» (Е. Уайт. Листи закоханим, с. 39).

Запитання: Як ви розцінюєте гру деяких юнаків на почуттях дівчат?

«Грати із серцями – це злочин неабиякого значення в очах святого Бога. Однак деякі виявляють знаки уваги дівчатам, викликають у них почуття, а потім ідуть своєю дорогою, забуваючи про всі свої слова та їхній вплив. Їх приваблює нове обличчя, і вони повторюють ті ж самі слова, приділяючи ту ж саму увагу іншій дівчині». Ось наслідок такого способу дій: «Така схильність виявить себе в подружньому житті... Такі люди стомлюються від сталості, і несправедливі думки виявляються в несправедливих учинках» (Е. Уайт. Листи закоханим, с. 75, 76). Чи припустима така поведінка для дівчат? Звичайно, ні! Дівчині не слід заохочувати увагу до себе будь-якого хлопця, надаючи йому перевагу, якщо вона не любить його. Вона повинна визначитися з вибором супутника життя і не приваблювати інших юнаків (див. Е. Уайт. Листи закоханим, с. 21).

Другий етап: Перші дотики

Четвертий крок: Рука в руці

Коли молоді люди тримаються за руки – це соціальна заява, це знак для суспільства: у нас особливі стосунки. Ми не просто колеги, друзі, співробітники – наші стосунки перейшли межу дружби. Суспільство і Церква серйозно сприймають цей знак. Вас починають сприймати, відповідно до поведінки, як майбутніх нареченого та наречену.

Запитання: Що поганого в тому, що дівчина першою освідчиться хлопцеві в коханні?

Якщо юнак сором'язливий та несміливий, йому слід працювати над собою, розвивати мужні, лідерські риси характеру, без яких чоловік – не чоловік. Якщо цих якостей у чоловіка немає, жінці доведеться нести в шлюбі подвійний тягар відповідальності.

Чоловік – завоювник жіночого серця, а не навпаки. І це біблійний варіант: «Три речі оці дивовижні для мене, і чотири, яких я не знаю: дорога орлина в повітрі, дорога зміїна на скелі, корабельна дорога в середині моря, і дорога мужчини при дівчині!...» (Прип. 30:18,19).

П'ятий крок: Рука на плечі

Коли пара тримається за руки, їхні тіла не торкаються. Однак коли юнак кладе дівчині руку на плече, він робить нову соціальну, ще більш красномовну заяву: наші стосунки розвиваються по висхідній і стають більш серйозними! У цей час мають місце легкі обійми та поцілунки «в щічку».

Шостий крок: Рука на талії

Поступово рука коханого опускається на талію, фізичний контакт стає більш близьким, але пара ще не готова до тривалого зорового контакту. Остання не надмір вразлива фаза для розставання. На цьому етапі ще можна розстатися без глибоких кривавих ран, рубці від яких залишаються на все життя. Так, бль

буде значно сильнішою, ніж при розставанні на першому етапі «Без дотиків», однак з часом вона мине.

Третій етап: Інтимний контакт

На третьому етапі відбувається дуже інтенсивне емоційне та фізіологічне «склеювання». Проте багато що на третій стадії допустимо тільки в шлюбі.

Сьомий крок: Обличчям до обличчя

На цій стадії молоді закохані повертаються обличчям до обличчя і готові до тривалого зорового контакту. Їхні душі настільки зрідилися, що вони можуть «розмовляти» очима і «читати» думки один одного в погляді.

Запитання: Чи можна цілуватися до шлюбу?

Дозвольте відповісти запитанням на запитання: яким поцілунком?

Ще давні римляни розрізняли кілька видів поцілунків: basium – поцілунок ввічливості, osculum – дружній поцілунок і suaviūm – любовний поцілунок (див. Б. Богданович. Пробудження почуттів, с. 60).

Сьогодні цей останній ми називаємо французьким, він допустимий виключно у шлюбі. «Залиште це для вашого шлюбу... Було б більш доречно включити ці години залицання перед шлюбом у своє подружнє життя» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 45).

Губи – еrogenна зона, тобто зона особливого сексуального збудження. Під час такого поцілунку особливо збуджується чоловік, задіяні всі його сексуальні сили, і йому дуже важко залишатися в межах допустимого. Як правило, такий поцілунок і дванадцятий крок розділяє лише одна мить. «Одного разу переступивши межу, ви ніколи вже не зможете повернутися, аби виправити помилки» (Е. Уайт. Листи закоханим, с. 63).

Восьмий крок: Рука на голові

Це стадія особливої довіри. Торкатися своєї голови людина дозволяє або дуже близьким людям, або фахівцям: перукарю, лікарю... Голова – найбільш незахищений та вразливий орган.

Коли молоді люди торкаються голови, волосся – це жести особливої довіри та близькості.

Дев'ятий крок: Рука на тілі

Рука торкається тіла вище талії спочатку поперх одягу, а потім під одягом. Усе це припустимо лише в шлюбі.

Четвертий етап: Одне тіло

Десятий крок: Уста на грудях

«Хай твоє джерело буде благословенне, і радій через жінку твоїх юних літ, – вона ланя любовна та серна прекрасна, її перса напоєть тебе кожночасно, – впивайся ж назавжди коханням її!» (Прип. 5:18, 19).

Одинадцятий крок: Рука на геніталіях

Запитання: Чи є взаємні еротичні ласки (петинг) гріхом? Адж до статевого акту справа не доходить.

Тлумачний словник Володимира Даля дає визначення слова «незайманість»: «Цнотливий стан або непорочність». «Дотик руки до геніталій навряд чи можна назвати цнотливим, чистим або доброчесним у будь-якій культурі» (Н. Ван-Пелт. Дивовижна любов, с. 192).

У книзі Левит вживається вислів «відкрити наготу» не в шлюбі (див., наприклад, 20-й розділ) у значенні вчинення беззаконня, порушення сьомої заповіді Божого Закону.

«Помилкові уявлення про шлюб породжують хибні поняття про залицання... Не має бути сказано жодного слова або зроблено жодного вчинку, про які вам би не хотілося, аби знали святі ангели і вони були записані в небесних книгах. Ви повинні бачити перед собою славу Божу» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 44).

Дванадцятий крок: Геніталії до геніталій

Цей крок призначений Богом для поглиблення стосунків одружених людей. Інакше він перетворюється на блуд! «Хтивість є гріхом цього століття...» (Е. Уайт. Листи молодим закоханим, с. 66). Ці слова Еллен Уайт написала в позаминулому столітті. Навіть важко уявити, як би вона охарактеризувала наш час! Цього гріха можна уникнути тільки за допомогою розвитку відносин з Христом та непохитного самовладання. Якщо ви хочете створити щасливий шлюб і насолоджуватися ним довгі роки життя, то не будіть любові передчасно. Допоможіть самі собі!

Цілющі трави

Будь-який кухар скаже, що приправи є чи не найголовнішим компонентом будь-якої страви. Пряно-ароматичні спеції та трави надають стравам характерного смаку й аромату. Однак, насолоджуючись смачною їжею, мало хто замислюється над корисними властивостями тієї чи іншої приправи. А даремно, бо ж медики вже давно досліджують речовини рослинного походження, виявляючи в них безліч надзвичайно корисних для людського організму властивостей. Ознайомимося з деякими з них.

1. Антивікова куркума

Ця рослина сімейства імбирних відома своїми антисептичними та протизапальними властивостями. Однак неможна не згадати та не оцінити її сприятливого впливу на шкіру, а все завдяки тому, що куркума сприяє продукуванню колагену. Завдяки цьому епідерміс стає більш еластичним, а колір обличчя значно покращується. Більше того, вживання куркуми здатне запобігти появі прищів та фурункулів, а також сприяє швидкому загоєнню ран.

Як стверджують косметологи, саме завдяки куркумі шкіра довгий час лишатиметься пружною та підтягнутою.

2. Гвоздика – скарбничка антиоксидантів

Дивовижно, та серед усіх відомих спецій саме гвоздика є чемпіоном за вмістом антиоксидантів.

Завдяки такому хімічному складу ця пряність сприяє омолодженню всього організму, особливо шкіри, ефективному підвищенню імунітету та надійному захисту від стресів. Гвоздиці притаманні спазмолітичні, знеболювальні та бактерицидні властивості. Саме тому вона є надзвичайно дієвою в боротьбі із сухим кашлем та хворобами горла, при діареї та кишкових коліках, метеоризмі та гіпотонії. Однак найголовнішим є те, що сьогодні лікарі працюють над розробкою новітнього препарату, спрямованого на боротьбу з лейкомією та раком. У його основі перебуває саме ця спеція.

3. Антибіотик орегано

Мало хто знає, однак чудова ароматична трава з назвою «орегано» є

потужним рослинним антибіотиком. У результаті проведених досліджень у цій рослині виявлено 18 надпотужних антибіотиків, що з легкістю долають золотистий стафілокок та інші патогенні мікроорганізми. Цілющий склад, що включає фенольні антиоксиданти та флавоноїди, дозволяє цій траві ефективно боротися із захворюваннями верхніх дихальних шляхів, протидіяти вірусам та кандидозним інфекціям. На сьогодні ведуться дослідження, під час яких орегано розглядається як засіб, що запобігає росту ракових клітин, а тому майбутнє в цій рослині доволі перспективне.

4. Імбир, що зігріває

Коріння імбиру є одним з найбільш старовинних та корисних прянощів. Окрім того, що цей засіб виявляє відому дію тонізатора та зміцнює імунну систему, він володіє потужними зігрівальними властивостями.

Саме завдяки йому в організмі покращується кровообіг, кров та поживні речовини швидше надходять до головного мозку, серця та інших не менш важливих органів.

Зігрівальна властивість сприяє виведенню з організму «шкідливого» холестерину, тим самим допомагаючи худнути природним шляхом. Крім того, ці прянощі використовують як зігрівальний компрес при хронічному ревматизмі, артриті та різких болях у спині.

5. Шавлія проти запалень

Протизапальні властивості шавлії відомі з давніх-давен.

Завдяки унікальному складу цієї лікарської рослини, настої, відвари, а також ванни на основі шавлії неймовірно корисні при запальних захворюваннях дихальних шляхів, кашлі, ангіні та бронхіті.

Більше того, засоби на основі цієї диво-рослини є корисними при запальних процесах у печінці, нирках та сечовому міхурі, при виразковій хворобі шлунку чи дванадцятипалої кишки. Шавлію також використовують у гінекології. Особливо корисною вона є при запаленні статевих органів – ендометриті, вагінітах та вульвітах. До того ж рослина полегшує перебіг клімаксу.

6. Захисник чебрець

Чебрець є справжнім природним лікарем. Завдяки своїм антисептичним та дезінфекційним властивостям ця багаторічна лікарська рослина завоювала любов усіх прихильників народної медицини.

Саме настої та відвари на основі чебрецю дозволяють надійно захистити організм від ангіни, застуди, захворювань запального характеру і навіть від гінекологічних захворювань. Крім того, вони сприяють загоєнню ран та опіків на тілі.

Наявність фітонцидів дозволяє цій рослині підвищити захисні функції організму, тобто імунітет, а антигістамінні властивості чебрецю захищають організм від алергічних проявів. Завдяки флавоновим речовинам у складі чебрецю підвищується здатність організму протидіяти шкідливому опроміненню.

7. Майоран для сну

У нашій місцевості майоран зустрінеш не часто. А між іншим, корисні властивості цієї рослини змушують звернути на нього особливу увагу. Відомий майоран завдяки своїм седативним властивостям, що дозволяє використовувати цю рослину з роду материнки для заспокоєння нервової системи, особливо при емоційних та психічних розладах, безсонні чи неврастенії, в умовах стресу, а також після виснажливої фізичної праці. Мазі, компреси, інгаляції та ванни з майораном чудово знімають втому, заспокоюють, підвищують життєвий тонус. Особливо корисним буде майоран людям, що перенесли інфаркт.

8. Базилік для шкіри

Пряно-ароматична рослина базилік здобула значну популярність не лише в кулінарії, але й у медицині, де дедалі частіше використовується для покращення стану шкіри.

Виявляється, окрім відомих антибактеріальних та протизапальних властивостей цієї рослини, базилік чудово освіжає й тонізує шкіру, а також має здатність захищати її від руйнування на клітинному рівні.

Саме тому примочки на основі відвару базиліка допомагають ефективно боротися із захворюваннями шкіри та сприяють швидкому відновленню шкірних покривів. А нанесення пасти з базиліку на шкіру дозволяє знежирити її.

Печиво «Цілушки»

ІНГРЕДІЄНТИ:

1. Тесто
- 1 жовток
- 20 г какао-порошку (або керобу)
- 125 г вершкового масла
- 2 ст. л. молока
- 200 г пшеничного борошна
- 130 г цукру
- 15 г ванільного цукру
2. Карамель
- 1 білок
- 180 г цукерок «Корівка»
- 100 г волоських горіхів
- 5 ст. л. вершків (33 %)

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Змішайте всі компоненти, окрім борошна. Масло має бути м'яким, кімнатної температури. Поволі додаючи борошно, замісіть тісто.

2. Загорніть його в поліетилен та покладіть на годину в холодильник.

3. Коли тісто охолоне, сформуйте його у вигляді кульок розміром з волосський горіх.

4. Білок злегка збийте виделкою. Занурюйте кульки в білок, а потім – у змелені волоські горіхи.

5. Тепер за допомогою дерев'яної шпательки в середині кожного печива зробіть заглиблення.

6. Помістіть печиво в розігріту до температури 200 °C духовку на 12 хвилин. Діставши з духовки, заглиблення слід ще раз притиснути.

7. Поки печиво печеться, приготуйте карамель. У розігріті вершки додайте порізані цукерки «Корівка». Усе добре змішайте дерев'яною лопаткою. Коли печиво буде готове, одразу наливайте в заглиблення карамель ложкою.

Сирні крекери

ІНГРЕДІЄНТИ:

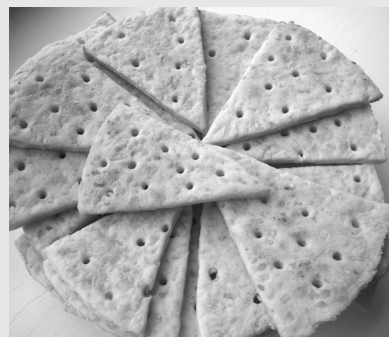
- 100 г вершкового масла
- 100 г пшеничного борошна
- 100 г сирного сулугуні (домашнього)
- 1 яйце

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Холодне масло порубайте ножом на шматочки. Додайте борошно, натертий сир, а потім – жовток. Легенько все перемішайте і зробіть із тіста кулю. Загорніть у плівку або пакет і покладіть на 30 хвилин у холодильник. Потім тісто потрібно ще трохи підмісити до однорідності.

2. Розділіть тісто на дві частини, розкачайте кожну з них у формі круга. Розріжте круги на сегменти. Коктейльною трубочкою зробіть довільні дірочки, як у сирі.

3. Випікайте крекери 10 хвилин при температурі 180 °C. Смачного!

10 ПОРАД ДЛЯ ПОЛІПШЕННЯ ІМУНІТЕТУ

Імунітет людини вимагає стимулювання. Щоб імунна система добре працювала, їй необхідні баланс і гармонія. Дослідники ще не повністю вивчили її організацію та особливості залежності від безлічі факторів. Однак є кілька порад, які допоможуть зміцнити імунітет.

1. Очищайте кишечник. 70 % клітин імунної системи знаходяться в стінці товстої кишки.

2. Вживайте незамінні жирні кислоти. Одним із найкращих варіантів незамінних жирних кислот є нерафінована лляна олія. Доведено, що школярі, які вживали по половині чайної ложки олії в день, хворіли рідше за інших.

3. Підтримуйте свої наднирковіки, не допускайте їхніх захворювань. Якщо вони дають збій, приймайте вітаміни.

4. Додавайте свіжий імбир і в соки, і в страви (за відсутності протипоказань). Імбир – це цінне джерело цинку, важливого елемента для імунної системи.

5. Очищуйте і підтримуйте вашу печінку. Вона забезпечує розвиток імунних клітин. Клітини Купфера (клітини печінки, які захоплюють і переробляють старі нефункціональні клітини крові) відіграють важливу роль у поглинанні та захисті від бактерій, паразитів, грибків, шкідливих клітин крові та продуктів розпаду клітин.

6. Соки забезпечать вас важливими вітамінами та елементами.

Темно-зелені, темно-оранжеві, червоні та фіолетові овочі багаті на антиоксиданти.

7. Більше рухайтесь. Не забувайте про прогулянки на свіжому повітрі.

Прогулюйтеся щодня хоча б по півгодини. Прогулянки сприяють зміцненню імунної системи, а також допомагають позбутися зайвих кілограмів і приводять у тонус м'язи. Такі прогулянки позитивно впливають на ваш настрій.

8. Щоб зміцнити свою імунну систему, вживайте в їжу продукти, багаті на вітамін С.

9. Їжте менше солодощів. Цукор у будь-якому вигляді пригнічує імунну систему.

10. Спіть стільки, скільки потрібно саме вам для того, щоб відпочити і відновитися.

Під час сну у вашому організмі підвищується кількість лейкоцитів – імунна система активно виявляє «негаразди», усуваючи їх.

КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ
contact.hope.ua

ЦІЛОДОБОВА

телефонна лінія довіри
працює спеціально
для Вас.

Тут Вас вислухають,
зрозуміють, втішать,
нададуть допомогу та
підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:

0 800 30 20 20

(безкоштовно по Україні)

contact-hope

molitva@hope.ua

**РАДІО
"ГОЛОС
НАДІЇ"**

Зустрічайте
оновлене
християнське радіо!

Ми стали ще ближче та ще цікавішими...

- Слухайте нас в Інтернеті **24/7**
radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 08:50**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

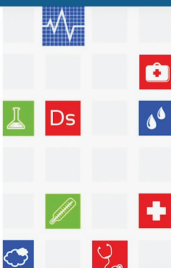
Дивіться на телеканалі «НАДІЯ»

ЗДОРОВ'Є

НД **20:00**

Консультації експертів, захопливі відеосюжети,
майстер-класи з приготування корисної і смачної їжі
в новому довгоочікуваному сезоні проекту «Діагноз: здоров'є».
Тепер ще більше цінної інформації **ДЛЯ ВАС І ДЛЯ ВАШОЇ РОДИНИ!**

**Мозаїка
батьківства**

НД **20:30**

Програма для всіх,
хто любить дітей і
піклується про них

**РАНОК
НАДІЇ**

РУБРИКИ:

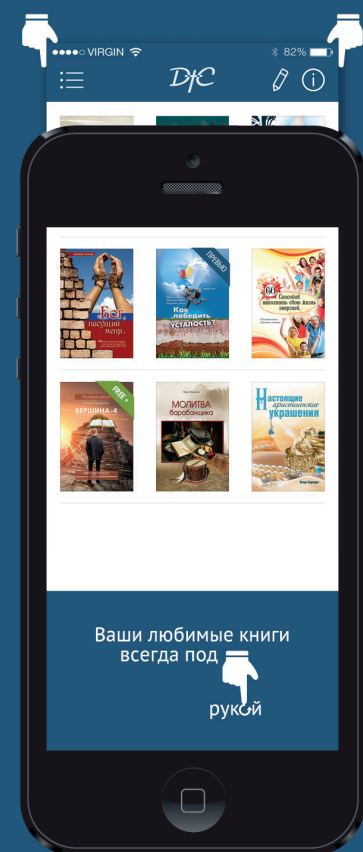
"СпорTime", "Кулінарочка", "Здорово жити"

о **07:00, 09:00, 11:00** по буднях

Тепер ми в App Store

Приложение: «LifeSource»

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор
видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Антер
Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідоцтво про державну
реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

